

Újfolyam

96. szám

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

A Budapest-Fasori Református Egyházközség hírmondója

2025. december

***"Mert Isten nem azért küldte el
a Fiút a világba,
hogy elítélje a világot,
hanem hogy üdvözüljön a világ általa."
(Jn 3,17)***

AZ ÚR VILÁGOSSÁGÁBAN

Textus: Ézsaiás 2,5

„Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!”

Az ősi prófécia aktualitása, idő-szerűsége különös hangsúlyt kap. Az ünnepre készülés és az ünnep lényegét adja élénk, miközben a világban a külső világosság kerül homloktérbe. A város fényárban úszik, kigyulladnak a legkülönbözőbb világító eszközök, adventi koszorúkon égnek a gyertyák. Az emberek üzleti fogásból, hangulatból, vágyból gyűjtanak világosságot, miközben egyre határozottabban rövidül a nappal és hosszabbodik az éjszaka. Idén december 21-én lesz a legrövidebb a nappal és leghosszabb az éjszaka, 16 óra 02 perckor itt a téli napforduló. Ehhez kötődve kapta nevét az ünnep, szláv közvetítéssel a kracsun, lépő, átlépő jelentéssel, ebből származik a karácsony szavunk. Vajon hozott ez számunkra valódi fordulóponthoz? Hiszen azért helyezték ide az Úr Jézus Krisztus születésének ünnepét, hogy a külső világosság helyett a lelki világosság kerüljön középre. Augustinus írja: „Tényleg napraforgó az emberi lélek, de igazi Napja Jézus Krisztus.” Ézsaiás próféta felszólítja Isten népét: *„Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!”*

Nekünk ez az üzenet maga is világosság, amit Urunk gyűjtott meg, adventi fény: *„Mert te gyűjtesz nekem mécsest, Uram; az én Istenem fénysugarat küld nekem a sötétbe.”* (Zsolt 18,28) Engedjünk a Péter apostol által kapott

üzenetnek: *„... egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha figyeltok, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben..”* (2Pét 1,19) A prófécia sötét helyen világító lámpás, amire jól tesszük, ha figyelünk, mert világosságra visz kívül és belül egyaránt.

Mindenekelőtt arra hív bennünket az Ige, hogy *„járjunk az ÚR világosságában!”* Vagyis a hívő ember első renden és elsősorban nem a külső világosságra kell, hogy figyeljen, hanem az Úr világosságára. Az ünnepi készülődés akkor célszerű, ha az ünnep valódi tartalma határozza meg a napjainkat. Égnek-e az Ige lámpásai az otthonainkban? Isten világosságot gyűjtött ebben a világban. Első teremtető szava ez volt: *„Legyen világosság! És lett világosság.”* (1Móz 1,3) És amikor a lelki sötétség ráborult a világra, meggyújtotta Igéje, Szava világosságát: *„Lábam előtt mécsest a te igéd, ösvényem világossága.”* (Zsolt 119,105) *„Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés.”* (Péld 6,23) Ezek a lámpások, mécsesek égnek ma is, csak ki kell hozzá nyitni a Bibliánkat! Milyen más lenne az életünk, a hétköznapiak, az ünnepek világa, ha legalább annyiszor élnénk az Ige világosságával, mint amennyiszor a külső világosságot meggyújtjuk! Szülőként hányszor mondjuk el - ahogyan annak idején nekünk is -, hogy kapcsoljuk le a lámpákat ott, ahonnan kijöttünk. Bárcsak az Ige lámpását hagynánk égve mi felnőttek és a gyermekeink és

fiataljaink is! Nekünk az Úr gyújtotta világosságára van szükségünk, ennek fénye a legfontosabb.

„... **járjunk az ÚR világosságában!**” Az is felragyog ebben a felszólításban, hogy az Úr világossága bár gyönyörűsége, ahogyan az Ige is az a Zsoltáros szerint, de nemcsak arra való, hogy gyönyörködjünk benne, elmélkedjünk rajta, szemlélődjünk, hanem arra is, hogy nekiinduljunk és járjunk ebben. Vagyis nem elég, ha a szemünk elé kerül, nem elég, ha a fülünkig hat az Ige, azt megélve, annak engedve, annak a fényében járva leszünk valóban hitben élő emberek. Az Úr Jézus figyelmeztetése kijózanító: *„Még egy kis ideig közöttek van a világosság. Addig járjatok a világosságban, amíg nálatok van, hogy a sötétség hatalmába ne kerítsen titeket, mert aki a sötétségben jár, nem tudja, hová megy.”* (Jn 12,35) Amikor látom a világosságot, akkor kell élnem azzal, mert a sötétség hatalmába tud keríteni és akkor elveszítem a célt, nem tudom hova megyek. Éppen Ézsaiás próféta írja ezt le különös képpel: *„Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak.”* (Ézs 59,10) S a tudatos ellenállás még súlyosabb állapothoz vezethet. Megrázó szavakkal ábrázolja a Zsoltáros: *„Vannak, akik sötétségben ültek, a halál árnyékában, nyomorultan vásra verve, mert engedetlenek voltak Isten parancsával szemben, megvetették a Felséges döntését. Ezért szenvedéssel törte meg szívüket, elbuktak, nem volt segítőjük.”* (Zsolt 107,10-12) Aki nem enged az Úr parancsának, megveti a döntését az sötétségbe jut, rabbá lesz.

„Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!” S mindebből az is következik, hogy látnunk kell magunkat, mint „Jákób háza”, vagyis mint érdemtelen, mégis kiválasztott nép, akinek nem szabad megfélemednie arról, hogy a sötétségből hívtunk el és itt a sötétség világában élünk úgy, hogy mégsem kell a sötétség uralma alatt lennünk. Azért kell az Úr világosságában járnunk, mert magunkban sötétségben lennénk. Mindenekelőtt hálás szívvel vallhatunk arról, hogy bár mi is rabok voltunk, kegyelemből szabaddá lettünk. Az előbbi zsoltár így folytatódik: *„De az ÚRhoz kiáltottak nyomorúságukban, és megszabadította őket szorult helyzetükből. Kihozta őket a sötétségből, a halál árnyékából, köteleiket pedig letépte. Adjanak most hálát az ÚRnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, mert betörte az érckapukat, és leverte a vaszárakat.”* (Zsolt 107,10-16) Igen, Jézus Krisztusban felragyogott a szabadulás, az ősi prófécia beteljesedett Benne: *„A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.”* (Ézs 9,2) Ő, önmagában hozta el a világosságot: *„Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba.”* (Jn 1,9) Ő mondja: *„Én világossággul jöttem a világba, hogy aki hisz énbenem, ne maradjon a sötétségben.”* (Jn 12,46) *„Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.”* (Jn 8,12)

Gyűljon meg most néhány mécses Isten Igéjéből! Világítsa be az utat, ünnepünket, életünket!

Aldott ünnepet kívánva: Somogyi Péter lelkipásztor

**„Ő gyújtott világosságot
a szívünkben...”**

„Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha eselem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom. Az ÚR haragját kell hordoznom, mert vétkeztem ellene. De majd ő intézi peremet, és igazságot szolgáltat nekem. Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.” (Mik 7,8-9)

„Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (1Jn 1,7)

„Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy.” (Zsolt 23,4)

„Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy félragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.” (2Kor 4,6)

„Világosságom és segítségem az ÚR, kitől félnék? Életemnek ereje az ÚR, kitől rettegnék?” (Zsolt 27,1)

„Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fiai vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.” (1Thessz 5,5)

„Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljetez úgy, mint a világosság gyermekei.” (Ef 5,8)

„Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltük fel a világosság fegyvereit. Mint nappal illik, tisztességben éljünk:

nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben, hanem öltözték magatokra az Úr Jézus Krisztust; a testet pedig ne kényeztessétek úgy, hogy bűnös kívánságok ébredjenek benne.” (Róm 13,12-14)

„Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” (Ef 6,12)

„Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, URam!” (Zsolt 89,16)

„Örömré derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk.” (Zsolt 34,5)

„Napra sincs szüksége a városnak, sem holdra, hogy világítsanak neki, mert az Isten dicsősége világosította meg, és lámpása a Bárány: a népek az ő világosságában fognak járni.” (Jel 21,23-24)

„... letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21,4)

„Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házában. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5,14-16)

ILYENEK LEHETÜNK MI IS, ÁLDOTT ASSZONYOK, ÁLDÁSSÁ LEHETÜNK MÁSOKNAK

Női csendesnap a Fasorban – szeptember 27.

Mire tanítanak a Biblia nőalakjai? „Készíts illatáldozati oltárt!” Mit üzen nekünk ez a felszólítás? Mit lehet kifejezni préselt virágképekkel? Az ablakon beragyogó fénysugár megvilágította a képeket, ahogy az ige világosságot gyújt a lelkünkben. Nagy ajándék volt mindannyiunk számára, hogy a „Női csendesnapon” valóban elcsöndesedhettünk, megállhattunk a rohanás és a sok tennivaló között. Idén csaknem százan voltunk, töltödhettünk a csodaszép alkotások és a megelevenítő üzenetek által. A mi életünk is legyen alkotás!

Készíts illatáldozati oltárt!

A felolvasott igében (2Móz 30,1-10) szerepelt az „évente egyszer” történő esemény, ami az év összes többi napját meghatározza. „Ma is egy ilyen napon vagyunk együtt, évente egyszer jövünk „Női csendes napra” és ez a nap meghatározhatja, megújíthatja a többi napunkat is” – mondta **Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor** a bevezető áhítatban.

Készíts illatáldozati oltárt! – hallottuk az igében. Az illatáldozati oltár a szent sátor külső részén állt a szentélyt a „Szentek Szentjétől” elválasztó függöny előtt. Isten készítette el a „Tízparancsolat” kőtábláit, ő adta a terveket a szent sátor minden részéhez, a Lelke által meg tudja adni, hogy ezt el tudjuk készíteni. Az Úr munkatársai lehetünk.

A főpap úgy léphetett be az illatáldozati oltárhoz, hogy előtte már kint bemutatta

az égőáldozatot. Nem léphetünk be Isten elé magunktól, mint ahogy Mózes sem léphetett a csipkebokorhoz, csak levett a saruval. Meg kell, szentelődjön, le kell tennie a bűneit, csak ezután tud bemenni és élő kapcsolatban lenni a Mennyei Atyával.

Ez az élő kapcsolat valósul meg az illatáldozati oltárnál, amire rátették a füstölőt, a tömjént, a szentet, majd az reggel és este is füstölt. **Ez kifejezi az Isten elé vitt imádságainkat. Drága és értékes Isten előtt az imádságunk és a vele való kapcsolat, ahogy ezt leginkább az Úr Jézus áldozata mutatta meg.**

Mit jelent a mindennapjainkban az „illatáldozati oltár”? Ez egy nagyon értékes idő és hely számunkra, ahol tudunk imádkozni, tusakodni az Úr előtt. Ez az oltár bárhova hordozható. A kárpit felszakadt, ezért szabad a bemenetel a szentek szentélyébe is, ahol az Úrral lehetünk – hallottuk.

A főpap a népért is imádkozott, az áldozati oltár mindig a közösségért való imádságnak is a helye. A könyörgéseink felszállnak az Úrhoz, mint a füst. Arra hív ez az ige mindannyiunkat, hogy készítsünk illatáldozati oltárt, **legyünk élő kapcsolatban Istennel.**

Isten az ő képére és hasonlatosságára formált bennünket, ez a képmás elromlott és az a küldetésünk, hogy helyreállítsuk ezt a képmást. Ezt Ő végzi bennünk, de nekünk is alkotó részünk van ebben.

A bibliai nőalakok lelki öröksége

Életéről, hivatásáról beszélt **Szücsné Novák Mária tűzzománcművész**, aki 70

bibliai nőalak tűzzománc képét készítette el. Ezekből többet is megcsodálhattunk a templomban a számkura rögtönzött kiállításán. A „Hetven bibliai nőalak tűzzománc képe és története” című könyve 2024-ben jelent meg a Kálvin Kiadó gondozásában.

Mária a képek születéséről is mesélt. Szeretett volna tűzzománc technikával készített alkotásokat megfesteni. Imádkozott, útmutatást kért, egy csendes héten pedig számos ige megerősítette, ez az ő feladata,

**Szücsné Novák Mária tűzzománcművész -
70 bibliai nőalak tűzzománc
képét készítette el**

ez rábízott, ebben lett békessége. Úgy formálta meg a bibliai nőalakokat, „ahogy a szívében megrajzolódtak”.

Nem tudjuk, hogy néztek ki a Bibliában szereplő nők, hiszen nem készültek róluk képek, ábrázolások. Számára az igazán fontos az, hogy milyen lelki örökséget hagytak, mit tanulhatunk tőlük, és hogy mit üzen Isten igéje az ő történetükön keresztül. „A körülmények egészen mások most, de az emberi szív, az emberi természet nem változott. Magunkra ismerhetünk ezekben az életekben, megláthatjuk a saját problémáinkat, fájdalmainkat és örömeinket is. Szembesülhetünk vétkeinkkel, hibáinkkal, mulasztásainkkal, melyek generációról generációra ismétlődnek, és mint egy tükrében, megláthatjuk bennük önmagunk szívét” – írta a könyv bevezetőjében.

„Ezek asszonyok hús-vér emberek voltak, mint mi, akik ugyanúgy csalódunk, örülünk, tudunk hálásak lenni és panaszkodni és ugyanúgy szükségünk van az Úr kegyelmére, szabadítására” – vallja az alkotó. A történetük tehát rólunk is szól. A szentírási nőalakoknak az élettörténetét is megírta a könyvben, ehhez 200 igeverset használt fel. A képek mellett az

Tanulságok a Bibliában szereplő asszonyoktól

 SÁRA Istennek semmi sem túl nehéz. (1Mózes 18:14)	 MÁRIA Isten tiszt és értékkel téged, mint asszonyt. (Lukács 1:38)
 HÁGÁR Isten lat téged, még a legmélyebb pillanataidban is. (1Mózes 16:13)	 MÁRIA MAGDALÉNA Isten bármilyen életet meg tud váltani az Ő dicsőségére. (Lukács 8:2)
 A SAMÁRIAI ASSZONY Egyetlen találkozás Jézussal átírhatja a történetedet. (János 4:7-30)	 RUTH Nincs vége addig, amíg Isten nem morlja. (Ruth 4:1-12)
 DORKÁSZ Az áldozataid nem hiábavalók. (Apcsel 9:36-41)	 RÁHÁB A múltad nem számít, Isten barkit fel tud használni. (Józsué 2:1-21)

A Bibliában szereplő asszonyokban magunkra ismerhetünk, megláthatjuk saját problémáinkat, fájdalmainkat és örömeinket is.

A bevezető áhítatot Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor tartotta – „Arra hív az Ige, legyünk élő kapcsolatban Istennel!”

igeverseket is olvashatjuk.

Motívumokkal, szimbólumokkal, színek gazdagságával ábrázolta a nőalakok életét, nevük jelentését, tulajdonságait és történetét. A ruhán megjelenő virágok a gyerekeikre utalnak, a sötét szín a fájdalomra, a gyászra mutat.

„Nagyon fontos volt számomra, amikor ezt a könyvet összeállítottam, hogy az Úr Jézus legyen középpontban és az, amit Ő tett értünk” – hangsúlyozta.

A legelőször készült képei Esztert, Erzsébetet és Leát ábrázolják. A könyvben az első nő Éva, az utolsó Priscilla, Akvila felesége, de benne van Sára, Rebeka, Anna, a magdalai Mária is. Megrajzolta azokat az asszonyokat is, akik az Úr Jézus családfájában szerepelnek, pl. Támár, Ráháb, Ruth, Betsabé. **Kedvenc képe Betániai Mária, aki „ült Jézus lábánál, hallgatta a beszédét, az egész lényével ott volt, tele lett a szíve Jézus szeretetével.”** Jézus édesanyja, Mária ruháján egy kereszt alakú inda Krisztus kereszthalára utal. A feltámadást a virágok jelképezik.

Olyan nők is megjelennek, akikről nem sokat tudunk, mert a háttérben maradtak,

pl. Czippora, Mózes felesége. A samáriai asszony is látható, „aki rájött, hogy az űrt a szívében senki és semmi sem tudja betölteni, csak az Úr Jézus, olyan túlsordulóan, hogy másoknak is jusson belőle. Kivirágzott az élete. Ragyogó arccal rohant, vitte az örömhírt. **Ilyenek lehetünk mi is, áldott asszonyok, áldássá lehetünk másoknak**” – mondta. Nemcsak azokat a nőalakokat festette meg, „akiknek kiragyog az élete, akikre jó ránézni”, hanem azokat is, akik nem engedelmeskedtek, nem vették komolyan Isten beszédét. Ilyen Lót felesége, Safira vagy Peninna.

„Miután kiégettem a képeket, megnéztem, milyen lett a színe, és ahogyan a fény felé tartottam, elkezdtek potyogni a könnyeim, megláttam a saját arcomat, a tükörképemet a fényes zománcban” – zárta bizonyágtételét.

A kollázs képek üzenete

Szarka Miklósné Darvas Gyopár, Szarka Miklós lelkipásztor felesége arról beszélt, hogyan vezette Isten őt az életében és a művészetben. „Visszanézve az életemre látom azokat a pontokat, amikor megajándékozott az Úr. Megajándékozott a férjemmel, négy gyermekkel, egy gyülekezettel, a gyermekmissziós szolgálattal” – vallja. Fiatal korában kezdett virágszirmokból képeket alkotni, idézeteket írt alá, ezeket ajándékba adta. „Csend, fény, türelem és teljes lelki békesség kell ahhoz, hogy az ember ezt csinálja”, így csak a kisgyerekes időszak után tudott újra ezzel foglalkozni.

Virágszirmokat, leveleket préselt, ezeket egymáshoz illesztette, az évszakokat is megörökítette, de később rájött, hogy ebben hatalmas kincs, gondolat van elrejtve, „értelmet nyertek a képek”. Az átvilágítható

képei így születtek. A templomokban látható színes üvegablakok átvilágításához fény kell. A Biblia első lapjain olvassuk: „Legyen világosság!” **Isten ma is így dolgozik. Sokszor előfordul velünk is, ahogy baktatunk az életutunkon, mint az emmauszi tanítványok, és nem ismerjük fel, hogy Jézus mellettünk jön.** Amikor reménytelennek, kilátástalannak tűnik az élet és egyszer csak jön egy csodálatos pillanat: „világosság gyúlt az elméjünkben”. Amikor csendben figyelsz Istenre, ma is megtörténhet ez a csoda, fény gyúl és megérted, hogy ez az ige rád vonatkozik.

„Utólag válik érthetővé az ember számára, hogy miért kellett átélni a nehézségeket. **Isten iskolájába járunk itt a földön, be van írva a bizonyítványunkba, hogy felsőbb osztályba léphet.** Az átélt próbatételek után új életszakasz következik, és a tapasztalatok beépülnek az életünkbe” – magyarázta.

A *Péter elhívása* című képen egy tóban halászik Péter. „Mije van neki? Egy rozoga csónakja, egy ütött-kopott háló és a teljes reménytelenség. Egész éjjel halásztam és nem fogtam semmit, üres a szív, üres a háló, üres az életem. Ezek vagyunk Jézus nélkül. **És akkor Jézus megáll a parton, feléje nyújtja kezét és hívja Pétert: jöjj és kövess engem!** Emberhalásszá teszlek. Micsoda fantasztikus változás, egészen más életmódot, egészen más szemléletmódot ad neki” – hallottuk.

Az *Őszi szél* című kép egy bokor ősszel lehullott leveleit ábrázolja, de felfedezhető a képen két kicsi zöld hajtás, ami a fa számára a jövőt jelenti. Mit jelképez ez? **Egy lelkész, aki megöregszik és visszaemlékszik arra a sok prédikációra, amit elmondott, a gondolatai mintha szét lennének szórva**

a szélben, de vajon megmarad belőlük valami? Volt-e valaki, aki megértette? Igen, van értelme. Isten gondoskodik róla, a k á r m i l y e n öreg is ez a fa, mégis van jövője, kizöldell.

Gyopár megosztotta velünk a kollázsképek üzenetét: „A levágott virágok már a vázában is haldokolnak, még szépek akár egy hétig is, de lassan elhervadnak. Amikor még szépek, akkor préselem le őket. Rájuk zárom a nehéz könyvlapok koporsófedelét. Ténylegesen maghálnak. 4-5 hét múlva kivesszem őket és megnézem, ha szépek, akkor képeket ragasztok belőlük. A színükből lehet, hogy veszítene, de az üzenetükből nem! **A száraz, préselt virágképek szépek, és azt üzenik, hogy van feltámadás!** Egy új dimenzióban, másféle alakban, de tovább élnek. Ez azt üzeni nekünk, hogy mi emberek is egy másféle formában tovább fogunk élni. Halálunk pillanatában a lelkünk és a szellemünk végleg elválik a testtől. A test egygyé válik a porral, de a lelkünkért Isten – hitem szerint – egy angyalt küld, és ő viszi vissza Isten országába, ahonnan érkezett.”

Szarka Miklósné Darvas Gyopár, Szarka Miklós lelképásztor felesége arról beszélt, hogyan vezette Isten őt az életében és a művészetben.

Halász Kinga

A GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS ÜZENETE

Emlékezetes nap gyülekeztünk tagjai közül mindazok számára október 18-ika, akik részt vettek azon a buszos kiránduláson, amelynek úti célja Pápa városa volt. Az élményekről és az Istentől kapott ajándékokról a kirándulás szervezője, Szombatiné Kovács Margitka, a Diakónia Szolgálat vezetője számolt be a Fasori Harangsónak.

„Éreztétek és lássátok, hogy jó az ÚR!

Boldog az az ember, aki hozzá menekül.”
(Zsolt. 34,9)

Nem láttam értelmét annak, hogy kronologikus sorrendben írjam le a kirándulás programját, mert akik részesei voltak, azok számára nem lenne érdekes, akik pedig nem élhették át, azoknak, bár mesélhetnék róla, de az olyan lenne, mintha ajándék gyanánt egy üres dobozt adnék át. Elgondolkoztam azon, hogy mit és hogyan mondjak el.

Imában kértem iránymutatást Istentől. Szeretném most megosztani örömmel és szeretettel, amit szívemre helyezett, abban a reményben, hogy egy színes őszi csokor lesz, ami persze nem vetekszik a természet valódi varázslatos színeivel.

„Vezess Jézusunk, Véled indulunk...-énekeltük és ezzel a különjáratú autóbuszunk elindult Pápra.

A busz ablakából olykor megpillanthattunk az M1-es autópálya mentén a bordó és vörös csodás színeiben pompázó csereszömörce bokrokat, az őszt idéző sárga és barna árnyalatokban pompázó fákat. Elgondolkodtunk-e már valaha is azon, amit

a költő így fogalmazott meg:

„A festéket ki őrzi nyáron, hová van rejtve az ecset, honnan veszik az őszi lombok e csodálatos színeket? Kell egy raktárnak lenni rejtve, hogy míg a boldog nyár ragyog, meg legyenek az őszenek mentve a színek és a bánatok!” (Falu Tamás)

Küldetésben vagyunk

Miközben a gyülekezeti kirándulást közel két hónapon át szerveztem, jó előre kerestem az analógiákat a természet örök körforgása, az évszakok váltakozása és az emberi élet között. Útban Pápa felé erről is elmondtam gondolataimat, amolyan lelki háttérnek szánva.

Utólag pedig megpróbálom megfogalmazni, hogy vajon mi az üzenete ennek a gyülekezeti kirándulásnak? Bennem legalábbis megerősítő gondolatokat és mély érzelmeket ébresztett, lélektől-lélekig hatott az egész nap a megélt programokkal.

Mire gondolok? Arra, hogy a gyülekezet a maga eszközeivel (igehirdetés, biztonyságtétel, énekek, bibliai közösségek stb.) vagy mint ez a kirándulás is, abban segít többek között, hogy ne feledjük, **küldetésben vagyunk, és sohasem vagyunk egyedül, Isten mindig velünk van, és ott vagyunk egymásnak a gyülekezet közösségében minden alkalommal, mindenütt, itt, Pápa városában is.**

Pápa városa a Dunántúl legnagyobb református központja. Számos egyházi örökségi helyszín, ezek közül néhány: a református templom, a Pannónia Refor-

máta és a Kékfestő múzeumok, az Esterházy család kastélya, a Jókai Mór Városi Könyvtár, a nagytemplom, a várkert gyógy-, és termálfürdő és számtalan egyéb látnivaló. Épp ezen a napon fennállásának 130. évfordulóját ünnepelte a Református Kollégium Gimnáziuma (Refi), amelynek épületét 1895-ben adták át. Olyan neves diákok tanultak itt egykoron, mint Jókai Mór író, Petőfi Sándor költő, Csoóri Sándor költő, Ballagi Mór teológus, nyelvész, Nagy László költő, Lőrincze Lajos nyelvész, Vikár Béla néprajzkutató, Somogyi József szobrászművész és sorolhatnánk. Ma is olvasható az alma mater épületén az a Jókai Mórnak tulajdonított jelmondat, amely a protestáns iskolák alapvető értékeit fejezi ki:

„Istennek, hazának, tudománynak”

Megérkezésünk után azonnal magával ragadott bennünket, a város békés, nyugodt hangulata, az itt élők szeretete, türelme és segítőkészsége, amellyel mindenütt fogadtak, bárhol is jártunk. A kirándulás szervezése során is számtalanszor megtapasztaltam mindezeket. Jó lehet ilyen közösségben itt élni!

Vajon ezen a kiránduláson hányan gondoltunk arra, hogy ez a nap micsoda ajándék számunkra, miközben útban Pápa felé és persze haza úton is, énekeltük a szebbnél-szebb református énekeket? Meggyőződéssel vallom, és hiszem, hogy a fásori gyülekezetet Isten a tenyerén hordozza, és gazdagon ajándékoz meg bennünket. Tudjuk-e, és átérezzük-e ezt? Megbecsüljük-e

Csoportkép a Pápa városába kiránduló Testvérekről – Pápa a Dunántúl legnagyobb református központja, egyházi örökségi helyszín

eléggé ezeket az ajándékokat, a nemrég átadott, megújult templomunkat, vagy ezt az áldott napot, hogy kegyelemből most ezen a pápai kiránduláson vehettünk részt?

Vannak alkalmak, amikor leolvassuk mások kimondatlan gondolatait, érzéseit az arcukról. Mosoly, öröm, önfeledtség, én ezt láttam a kiránduló testvéreken. Mindenki nevében bátran írom le: **hálások vagyunk azért, hogy:**

- ebben a mintegy 50 fős gyülekezeti közösségben együtt lehettünk.

- Hálások vagyunk, hogy **ez a nap segített Istenre fókuszálni.**

Azt gondolom ugyanis, sokszor elhanyagoljuk annak erejét, hogy a beszélgetéseinkben milyen sokféle módon tudjuk építeni egymás hitét, hogy a „testvérekkel való találkozás”, a gyülekezeti közösség bátorítóan hat a hitünkre.

- hálások vagyunk, hogy tudtunk kicsit másképpen egymásra figyelni, értőbben és jobban, nemcsak hallgatni, de meghallani is azt, amit mások mondtak, amire az Isteniszteletek kapcsán mindig kevés az időnk.

- Hálások vagyunk, hogy **Isten küld bennünket**, hogy együtt és egyen-egyenként is **a változás lehessünk.**

Ez a kirándulás is egyike annak a segítségnek, amelynek nyomán valamiféle változás indulhat el bennünk és általunk, ami segíthet abban is, hogy méginkább, és még jobban megtaláljuk mindannyian a helyünket a családban, a munkahelyen, és persze a gyülekezetben, mert valahol otthon lenni ebben a nagy világban óriási ajándék.

Ezen a kiránduláson hatással voltunk egy-

másra is, ahogyan hatással voltak ránk a látottak és hallottak egyaránt, mint például a református templom és az annak történetét, épületét bemutató Ifj. Márkus Mihály esperes úr, vagy a Pannónia Reformáta Múzeumban látottak és hallottak, csodálattal néztük az Esterházy kastély termeit, ahol megérezhettük a főúri lét hangulatát, de említhetem a Vitafit Éttermet, ahol a finom ebéddel a jólétünket szolgálták.

- Magunkkal hoztuk az élményeket és gondolatokat, hogy itthon, a Fásorban azokat tovább adjuk. Így és ezen hatások alapján tudjuk alakítani a gyülekezeti közösséget, erősíteni egymás hitét, formálni és a református és gyülekezeti szemléletmódunkat, amit fel kell vállalnunk a fejlődésünk érdekében is. Mindezt tegyük hittel és szeretettel, egymást bátorítva, erősítve, ami már Isten szolgálatának is része. Számomra ennek a gyülekezeti kirándulásnak az élményeken, emlékeken jóval

Somogyi Péter, gyülekezetünk elnök-lelkipásztora és Ifj. Márkus Mihály esperes, aki bemutatta a református templom épületét és annak történetét

túlmutató, mély és fontos üzenete: felelősséggel tenni egymásért, a gyülekezetünkért.

Erősítsük gyülekezetünk egységét!

Ez a kirándulás meggyőződéseim szerint utat mutat a gyülekezeti közösségünknek

abban, hogy a szószékről hallott igehirdetésekkel felvértezve, a gyülekezet egységét folyamatosan és tudatosan erősíteniünk kell, akár egy ilyen gyülekezeti kirándulással is. Mindezt egy akarattal és egy szívvel, az élő hit erejével és sok szeretettel! Belépve a lelki otthonunkba tudunk és éreznünk kell, hogy sosem vagyunk egyedül, mert ott vannak a gyülekezeti testvérek, és mindenekelőtt ott vár mindig mindenkit a mi Urunk, akit szolgálunk kell.

Beszélgjünk ezekről, amikor csak tehetjük vagy gondolkodjunk el ezen!

Mindenki, aki velünk volt Pápán, magának tudja igazán és érdemben megfogalmazni, hogy mit gondol erről a kirándulásról, mit kapott és hozott magával ebből a szép dunántúli városból, ahol „mindenki egy kicsit pápaivá vált”, de azt is tudom, hogy bárhol is járjunk, a szívünk fasori marad.

Hálával és szeretettel gondolunk erre a szép napra. Köszönjük Istennek, hogy megajándékozott ezzel bennünket. Köszönjük az ajándékok sorában, hogy „szabad napot” adott **Somogyi Péter főtisztelő püspök-helyettes úrnak**, aki ily

Köszönjük a Magyar Kormánynak az EGYH-KCP-25-P-0064 azonosítószámú „Gyülekezeti kirándulás támogatása” keretében nyújtott 490.000,- Forintot, amivel megvalósulhatott gyülekezetünk pápai kirándulása.

Somogyi Péter elnök lelkész

KÉSZÜLT MAGYARORSZÁG
KORMÁNYÁNAK TÁMOGATÁSÁVAL

2025.

módon velünk együtt tölthesse ezt a napot, ami kivételes és megtisztelő alkalom volt számunkra. Jó volt látni az ő arcán is az öröm és a hála ragyogását.

A kiránduláson készült fotók, remélem, meggyőzően bizonyítják, hogy ez egy Isten-áldotta, élményekben gazdag, vidám és nagyon szép nap volt.

Hiszem, hogy Móríc Zsigmond gondolata valóra vált a kiránduláson is, nevezetesen:

„Az öröm abból ered, hogy valaki meg tudja látni azt, ami szép és jó az életben.” Ez is egy ilyen alkalom volt Pápán, amikor az ÚR szép és jó ajándékaival gazdagodtunk, számtalan élménnyel együtt.

Dicsőség és hála ezért Istennek!

Már tervezzük az újabb kirándulást: 2026. október 3-án (szombaton) Kecskemétre, a Ráday napokkal összekötve. Minden kedves Testvért szeretettel várunk!

Szombatiné Kovács Margit
a Diakónia Szolgálat vezetője,
a kirándulás szervezője

JELEN LENNI A SZÜKSÉGBEN!

Augusztus 1-től szolgál gyülekezetünkben, Apjok István Francois hatodéves teológus hallgató. Arra kértük, meséljen nekünk magáról, gyülekezetünkbe történő beilleszkedéséről, missziós céljáról. „Krisztusban múltunk, kultúránk és gondolkodásunk különbözősége ellenére képesek vagyunk megismerni, megszeretni és elfogadni egymást”- vallja Apjok István Francois, aki teológus évei alatt több tantárgy iránt is nagy érdeklődést mutatott, ám a hitvédelem, a lelki gondozás és a dogmatika áll a szívéhez a legközelebb. Ezeket az Istentől kapott ajándékait szeretné kamatoztatni a gyülekezeti szolgálataiban is.

- Kérem, meséljen kicsit magáról, a családjáról, hol, milyen környezetben nevelkedett?

- Franciaországban születtem Châlons-en-Champagne városában. Édesapám kapott itt munkalehetőséget, és hozta magával az egész családot. 2001-ben én voltam az ajándék a májusfa alatt, ha szabad így fogalmaznom. Ettől függetlenül már egészen kicsikoromtól fogva Magyarországon éltünk, és egy kisvárosban, Aszódon nőttem fel szüleimmel, két nővéremmel és nagymamámmal. Már gyermekkoromban is másokhoz kötödni szerettem a legjobban, a családommal és barátaimmal beszélgetni. Bármilyen hobbiba vagy szabadidős tevékenységbe fogtam bele, csak akkor éreztem magam igazán jól, ha volt mellettem még valaki. A szüleim mindig gondoskodtak arról, hogy a keresztyénség az életem része legyen. Iskolás korom óta jártam hittanra, ünnepi alkalmakkor mindig volt szerepem, evangélikus iskolába jártam gimnáziumba, ha nem is rendszeresen, de eljártunk az

aszódi gyülekezetbe és konfirmációra is beíratk.

- Mikor és hogyan kapott elhívást a lelkipásztori szolgálatra?

- Kamaszként, a konfirmációm alatt szült újjá az Isten. A tanórákon megértettem Isten örömhírének alapjait, viszont a tudás nem volt elég ahhoz, hogy magaménak tudjam az Ő kegyelmét. Egyik vasárnap mennem kellett Istentiszteletre, hogy a Káté valamelyik kérdés-feleletét olvassam fel a gyülekezet előtt, aznap pedig pont úrvacsoráztak az aszódiak. A lelkipásztor vette a kenyeret, megtörte, és Jézus szavait idézte: „Ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik.” Abban a pillanatban eszmél-

Apjok István Francois templomunkban, a szószék előtt, szüleivel és feleségével, aki első gyermeküket várja

tem fel, hogy az Isten Fia nem akárkiért, hanem értem vállalta a kereszthalált. Ez a lelkipásztor pedig **Barthos Gergely** volt, a Fasori gyülekezet egykori hatodéves gyakornoka. Onnantól kezdve égett bennem a vágy, hogy ennek az igazságnak örömét hirdessem az egész világnak. Azonban az évek alatt kiderült, hogy ez a vágy, amit Isten ébresztett bennem nem csak egy része az életemnek, hanem magává az életem fő céljává kezdett formálódni. A környezetemben lévők közül sokan vettek észre bennem olyan lelki ajándékokat, amelyek alapján bátorítottak a lelkipásztori szolgálatra. A szívem sosem ellenkezett, hanem egyre erősödött az örömhír hirdetésének vágyában, sőt: úgy érzem, szinte csak lelkészként tud igazán kibontakozni. A teológiai éveim során is mindig kaptam külső megerősítést szolgálatomat illetően, és én is napról-napra egyre inkább lelkészként akarok élni.

- Hogyan került a Fasorba?

- A Hittudományi Karon hallgató lelkész-teológusok hatodévüket rendszerint egy gyülekezetben töltik, ahol egy mentorlelkész mellé szegülnek. Az itt eltöltött idejük alatt tapasztalhatják meg a parókus lelkési élet mivoltát, és élesben is alkalmazhatják mindazt a tudást, amit tanulmányaik során halmoztak fel. Én is hatodéves lettem, és Isten akaratából a Fasori gyülekezetbe rendelték ki **Pataki András nagytiszteletű úr** mellé, aki több tantárgyam professzora is volt tanulmányaim alatt. Feleségemmel együtt érkezünk a gyülekezet Rózsa utcai lakásába, amit már otthonossá is tett, bár nemcsak számunkra, hanem kislányunk számára is, akit – Deo volente - december elejére várunk.

- Milyen szolgálatot végez itt, a gyülekezetben, van-e valamilyen missziós célja?

- A hatodéves gyakorlat három trimesz-

Apjok István Francois várandós feleségével
- „Volt már alkalmam több igei szolgálatot is elvégezni, azonban Karácsony környékén fogok igazán munkába állni.”

terre van felosztva. Az elsőben a hallgató csak látogatja az alkalmakat, a másodikban felügyelet alatt próbálhatja meg magát, a harmadikban pedig segédlelkészhez hasonlóan szolgál együtt a gyülekezet lelkészeivel. Volt már alkalmam több igei szolgálatot is elvégezni, azonban karácsony környékén fogok igazán munkába állni. Mindenben igyekszem magamat kipróbálni, amennyiben segíteni tudom az itt dolgozó munkatársak és lelkészek munkáját. A gyülekezeti alkalmakkor szolgálókkal, illetve a lelkési hivatalban és az akörül dolgozókkal és a presbitériummal is hála Istennek jó kapcsolatot ápolok. Ezen kívül külön említeném meg a hitoktatókat és a gyermekszolgálatban dolgozókat is, akikkel öröm volt eddig

együttműködni – és bízom benne, hogy ezután is az lesz. Nagy-nagy szeretetükkel ők mind segítették a gyülekezeti életbe való örömteli megérkezésem. A teológus éveim alatt több tantárgy iránt is nagy érdeklődést mutattam, de a hitvédelem, a lelkigondozás és a dogmatika állnak szívemhez a legközelebb. Ezeket az Istentől kapott ajándékaimat szeretném kamatoztatni a gyülekezetben kapott szolgálataim alatt. Ha volna missziós célom a gyülekezetben, azt most ebben a mondatban tudnám megfogalmazni: **Jelen lenni a szükségben.**

- Hogyan tud kapcsolódni a fasori ifisekhez, fiatalokhoz és az idősebb testvérekhez? Milyen lelki ajándékokkal gazdagodott, amióta itt van a gyülekezetben?

- Mivel magam sem vagyok idős, szeretem és értem a mai fiatalokat. Már teológus éveim alatt is több gyülekezet ifjúsági vezetője voltam, majd ezután a Soli Deo Gloria Református Diákmozgalomnak voltam operatív munkatársa másfél éven át, ahol **Krisztován Márton nagytiszteletű úrral** is többször dolgozhattam együtt. Ez a különös szerep azt jelentette, hogy hétről-hétre gimnazista fiatalokkal találkoztam mindenféle szituációban. Iskolában, egyházi napon, táborban, hosszúhétvégén, gyülekezeti ifiben, egyetemi körökben, személyesen meghallgattam a keresztyén fiatalokat, és hirdethettem nekik az evangéliumot úgy, ahogyan nekik azt hallani kellett szükségüknek megfelelően. Nemcsak beszélgetésben, táborok és alkalmak szervezésben, illetve lebonyolításában volt részem, hanem „Imanapló” és „Olvasónapló” készítésében is. Mindebben azért vettem részt, mert identitáskriszisben és értékhiányban szenvednek a fiatalok, amiket Isten szeretne az ő életükben is áthidalni minden rohanásuk ellenére. De az elmúlt hónapok

Apjok István Francois: „A teológus éveim alatt több tantárgy iránt is nagy érdeklődést mutattam, de a hitvédelem, a lelkigondozás és a dogmatika állnak szívemhez a legközelebb.”

alatt több idősebb testvéremmel is összebarátkoztam. Krisztusban múltunk, kultúránk és gondolkodásunk különbözősége ellenére képesek vagyunk megismerni, megszeretni és elfogadni egymást. Én hiszem, hogy egy embert nem az életkora teszi öreggé, hanem a feldolgozatlan fájdalmai, a magánya és az életben való céltalansága. Imádkozom azért, hogy ezekben a nehézségekben is jelen tudjak lenni minél több idősebb testvérem életében. Nekik hála, éreztem megmozdulni bennem valamit, ami a kórházlelkészi szolgálat megismerésébe vonz egyre inkább.

Cseke Hajnalka

ISTEN BOLDOGSÁGRA SZABADÍTOTTA MEG MINDEN GYERMEKÉT

„Ha komolyan vesszük az Adventet és valóban törekszünk arra, hogy elmélyüljünk Jézus Krisztus eljövételének szépségében és fontosságában, akkor kihagyhatatlan a keresztyén örömeinek témája”- vallja Apjok István Francois, aki előadást tartott gyülekezetünkben arról, hogy az Adventben mi is igyekezhetünk örömünket munkálni, boldogságunkat fokozni annak tudatában, hogy Jézus mennyire szeret bennünket, pedig mi meg sem érdemeljük azt. Ahogyan élvezzük egy étel ízeit, egy vicc humorát, az ágy puhaságát, úgy lehet és kell élveznünk azt a szabadulást és örökséget, amit a Bárány vére vásárolt meg nekünk. Karácsonyra készülve Apjok István Francois gondolatait adjuk közre.

„Ó, Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld. Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet. Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.” Zsolt 63,2-4

„Nincs senkim rajtad kívül a mennyben, a földön sem gyönyörködöm másban.” Zsolt 73,25

„Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását. Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! Örvendezve vigadjatok, zsoltárt énekeljete!” Zsolt 98,3-4

„Boldog, akinek hűtlensége megbocsátott, vétke eltöröltetett. Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság.” Zsolt 32,1-2

„Örüljete az Urban mindenkor! Ismét mondom: örüljete!” Fil 4,4

„munkatársai vagyunk örömtőknek...” 2Kor 1,24b

„Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömtők teljes legyen.” Ján 15,11

Ez csak pár igeszakasz, ami arra bátorít – sőt felszólít – bennünket, hogy Isten iránt éljünk meg örömet, gyönyörködést és vágyódást. Mintha Isten azért is küldte volna el a Fiát, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen: *boldogságban*.

Ha komolyan vesszük az Adventet és valóban törekszünk arra, hogy elmélyüljünk Jézus Krisztus eljövételének szépségében és fontosságában, akkor kihagyhatatlan a keresztyén örömeinek témája.

Kamaszként tértem meg, tehát egy melankolikus lelkiállapotban. Én nem repdestem az örömtől, amikor szembesültem Jézus áldozatával – inkább megtörtem. Nem azt hallottam, hogy értem halt meg Isten Fia, hanem hogy miattam. A feloldozás helyett a bűntudat volt a követségben útítársam. Időbe telt, amíg a Szentlélek Isten örömét osztotta meg velem természetéből, és felnyitotta a szemem, hogy Isten nem gyászra, hanem boldogságra szabadította meg minden gyermekét.

Mikor a teológiát elkezdtem, hamar bezárták a Hittudományi Kart a Covid19 miatt (egyébként miattam, mert én betegedtem meg elsőként!), ezért volt időm a kötelező olvasmányaimon kívül más gondolkodóktól is tanulni. Így ismertem meg a ma is élő és szolgáló **John Piper-t**, akinek leghíresebb műve, a „*Szenvedélyem Isten*” által indított el a Krisztusban lelt boldogságom megélése útján. Majd pedig a keresztyén hedonista nagy mesterét is megismerhettem: Jonathan

Edwards-t.

Edwards 1703-ban született a connecticuti East Windsor-ban és a kálvinista puritánok utolsójaként tartják számon. Joggal hívták őt a múlt évszázad nagy teológusai „Isten szerelmesének”, „Istentől részegedettnek” és egyenesen Amerika teológusának is. Ő annyit írt a keresztyén boldogságról, mint bármely más teológiai témáról. De nemcsak sokat beszélt a keresztyén örömről, mint teológiai témáról, hanem maximálisan kereste és élvezte is azt. Újjászületését követően naplójában így fogalmazza meg érzelmeit, indulatait Krisztusban:

„Ezt követően az isteni dolgok iránti érzésem fokozatosan növekedett, egyre élénkebbé vált, és egyre inkább magában hordozta ezt a belső édességet. Minden megváltozott a szememben: szinte mindenben mintha egy nyugodt, édes ragyogás, vagy az isteni dicsőség visszfénye jelent volna meg... Azt gondoltam magamban, milyen kiváló Lény Ő; és milyen boldog lennék, ha gyönyörködhetnék Benne, ha elragadtatnék Hozzá a mennybe, és egészen bekebelezne.”

Edwards szerelmes lett, és minél több időt töltött Kedvesével, annál boldogabbá vált. **Szerinte Isten szeretetében való örömmel lehet törődni, hogy az erősebb és tartósabb legyen.** Sőt, a keresztyén ember kötelességének tekintette ezt a kiváltságot, és az Ige olvasását, az imádságot, az éneklést és a közösséget is olyan eszközként látta, amivel boldogságunkat megerősíthetjük. **Mindennapjainak fő célja volt, hogy mindig tudatában legyen Isten élő jelenlétének, még ha - hozzánk hasonlóan – sokszor nehezebbé is vált.** Emiatt napjai közben háromszor is elvonult, hogy imádságban tárja fel szíve gondolatait Teremtője előtt.

Igeolvasásáról így számolt be: „Gyakran olvasás közben minden szó úgy tűnt, hogy

megéri a szívemet... Úgy tűnt, hogy annyi fényt látok minden mondatban megnyilvánulni, és olyan frissítő, elragadó táplálékot közöl, hogy nem tudtam haladni az olvasással. Sokszor hosszú ideig elidőztem egy mondatnál, hogy lássam a benne rejlő csodákat.”

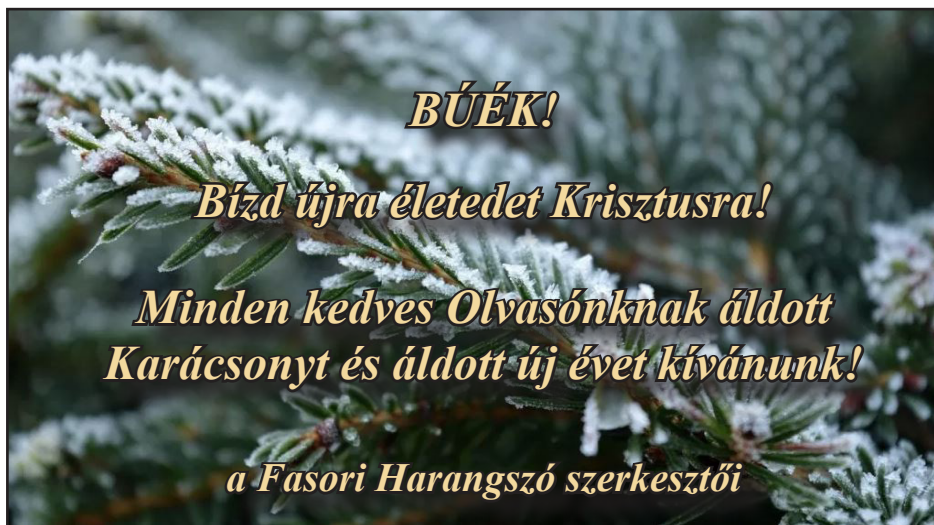
Emellett családjával minden reggel házi áhítatot tartott, és szombat esténként gyermekeit készítette fel a másnapi istentiszteletre. Feleségével együtt kettesben is rendszeresen énekeltek. Úgy érezték, énekelve tudták szíveik világát a legjobban kifejezni Isten és egymás felé, idézem: „*A legjobb, legszebb és legtökéletesebb módja annak, hogy egymás felé kifejezzük elménk édes harmóniáját, a zene.*”

Adventben mi is igyekezhetünk örömünket munkálni, boldogságunkat fokozni annak tudatában, hogy Jézus mennyire szeret bennünket, pedig mi meg sem érdemljük azt. Ahogyan élvezzük egy étel ízeit, egy vicc humorát, az ágy puhaságát, úgy lehet és kell élveznünk azt a szabadulást és örökséget, amit a Bárány vére vásárolt meg nekünk. **Karácsonyra készülve is arra gondolunk, hogy az Úr Jézus eljött értünk, pedig nem kértük, szeretett minket, pedig mi utáltuk, igent mondott ránk, pedig mi nemet.** Ezt a csodás kapcsolatot nem hagyhatjuk annyiban! Élveznünk kell, örülnünk kell, hiszen e célból jött az Úr: hogy „*örömről teljes legyen*”.

2025 adventjében azt kívánom, hogy Edwards-hoz hasonlóan engedjünk az Isten Igéjének és tegyünk örömünkért! Miért ne hozhatnánk változást a családi együttléteinkben, a munkahelyi pihenőinkben, reggeleinkben és estéinkben? Nem kell sok idő ahhoz, hogy Istent meghívjuk az életünkbe, Ő pedig örömmel tölt velünk időt.

***Apjok István Francois,
hatodéves teológus hallgató***

KARÁCSONYI JÓKÍVÁNSÁG

BÚÉK!

Bízd újra életedet Krisztusra!

***Minden kedves Olvasónknak áldott
Karácsonyt és áldott új évet kívánunk!***

a Fasori Harangszó szerkesztői

HARANGSZÓ FINANSZÍROZÁS

Kedves Testvérek!

Köszönjük, hogy 2025-ben támogatta gyülekezetünk újságjának, a Fasori Harangszónak a megjelenését.

Hálás szívvel köszönjük, ha 2026-ban is hozzájárul adományaival a lap előállításához, amely fontos missziós eszköz a templomunkat, gyülekezetünket körbeölelő hatodik és hetedik kerületben.

Reményeink szerint Isten eszköze lehet arra, hogy megszólíthassuk azokat, akik Budapest szívében élnek. A Fasori Harangszó Isten hívó hangja, éppúgy, ahogy gyönyörű templomunk harangja.

Imádkozzunk és tegyünk is gyülekezetünk hírmondójáért, amely bemutatja, kik vagyunk, kire tekintünk, ki a mi egyedüli bizodalmunk!

„Erős vár a mi Istenünk, jó fegyverünk és pajzsunk!”

REFORMÁCIÓS GYEREKNAP

A Reformáció napján, október 31-én ma már egyre erősebben tör előre egy angolszász divat, a Halloween. Ebben az évben nagyon a szívünkre helyeződött, hogy hívjuk meg az őszi szüneten lévő gyermekeket, és csináljunk egy jó Reformáció napot!

Ezzel adjunk más alternatívát, tegyük ki más hangsúlyt! A halál és a borzongás helyett az élet, az öröm és a kegyelem, Jézus Krisztus legyen hangsúlyos a számunkra!

Nagyon tartalmas, izgalmas, örömteli napot töltöttünk együtt a gyerekekkel. Délelőtt kirándultunk a Reformátorok terére (Rákosszentmihályra), ahol a rövid lelki program után a gyönyörű játszótéren játszottak a gyerekek.

Márton Melinda a kiránduló gyermekekkel – A reformáció történetével ismerkedhettek meg játékos formában

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor:
„Nagyon élveztük az együttlétet a drága kis csapattal!”

Szöllőssy Emőke a gyermekekkel -
„Megegyeztünk abban, hogy jövőre is szeretnénk folytatni ezt a missziót.”

Majd délután, a Fasorban, Melinda néni finom gofri-süteménye után folytattuk a lelki programot: a Reformáció történetével ismerkedtünk, és rengeteg játékos feladatot csináltunk együtt a gyerekekkel órákon keresztül.

Nagyon élveztük az együttlétet a drága csapattal! Pár nap múlva megjelent egy kis cetli az ifjúsági terem ajtaján. Két drága kislány kis papíron szintén kitette a saját 95 pontját!

Megegyeztünk abban, hogy jövőre is szeretnénk folytatni ezt a missziót, és az őszi szünetben segíteni a szülőket abban, hogy értelmes, evangéliumi programot kapjanak a gyerekek!

Imádkozzunk azért, hogy megadasson, és hogy még többen legyünk!

Márton Melinda, Szöllőssy Emőke, Somogyiné Ficsor Krisztina

NEM LESZÜNK IDEGENEK A MENNYBEN

**„Tanácsoddal vezetsz engem, és végül dicsőségedbe fogadsz.”
(Zsolt 73,24)**

Napról napra, évről évre hittel megbízta Istent bölcsességében és szeretetében, és tudom, hogy nem hiába. Soha nem tagadt meg tőlem semmi jó dolgot, amit megígért, és biztos vagyok benne, hogy egyetlen szava sem volt hiába elhangzott szó.

Vezetésére hagyatkozom a jövőben is, mert magamtól nem tudom, melyik úton járjak: válassza az Úr ki számomra a nekem rendelt utat. Tanácsra és segítségre van szükségem, mivel kötelességeim sokszor túl nehezek, vagy ütköznek egymással, és gyakran igen bonyolult helyzetekbe is kerülök. Ezért az Urat keresem mint Főpapomat, és az Ő világosságára és igazságára (úrimjára és tummimjára) nézek. A csalhatatlan és tévedhetetlen Isten akaratát a magam elgondolása és barátaim tanácsa fölé helyezem.

Dicső Uram, kérlek, Te vezess továbbra is!

Nemsokára jön a vég: még néhány esztendő, és el kell mennem ebből a világból, de az Atyához megyek. Az én Uram ott lesz halálos ágyamnál. Ő fog várni a menny kapujánál: Ő vezet be a dicsőség honába. Nem leszek idegen a mennyben: Istenem és Atyám befogad engem a végtelen mennyi boldogságba.

Dicsőség legyen neked, Uram, aki vezérelsz engem, odaát pedig dicsőségedbe fogadsz. Ámen!

Krisztus követése a dicsőségbe vezet

„Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen; és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgám is; és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya” (Jn 12,26).

A legmagasabb rendű szolgálat az Ő követése. Ha Krisztus szolgálja akarok lenni, követőjévé kell lennem. Ha Jézus Krisztus nevének dicsőségét akarunk megszerezni, akkor a legjobb, ha mindenben úgy igyekszünk cselekedni, ahogyan Ő cselekedett. Ez legyen a szemem előtt mindennap.

Ha követem az Úr Jézust, Ő társam lesz; ha olyanná leszek, mint Ő, akkor vele lehetek. Ha itt a földön igyekeztem a követője lenni, akkor, ha majd eljön az ideje, felvisz engem, hogy odafönt vele lakozzam mindörökké. Urunk a szenvedés után királyi trónusra ült: mi is, miután itt a földön egy ideig szenvedtünk vele együtt, megérkezünk majd a dicsőségbe. Ahogy az Úr Jézus élete a feltámadásban dicsóult meg, a mi életünknek is ez a reménysége. Ha követjük a megaláztatásban, vele leszünk a dicsőségben is. Jöjj én szívem, bátorodjál fel, és járj az Úr vérről jelzett lábnyomában!

Ne feledjük azt sem, hogy az Atya megbecsüli azokat, akik követik Krisztust. Ha látja az Úr Jézushoz való hűségemet, megbecsülésének és szeretetének számtalan jelével halmoz el Fia érdeméért. Semmilyen más kitüntetés nem közelítheti ezt meg. Fejedelmek és királyok a megbecsülésnek csak az árnyékát adhatják, az igazi dicsőség csak az Atyától jöhet. Ezért én lelkem, ragaszkodjál az Úr Jézushoz még jobban, mint valaha!

(Részlet C.H. Spurgeon: Isten ígéreteinek tárháza című napi áhítatos könyvéből)

IKON TIZEDSZER IS!

Tizedik évfordulóját ünnepelte 2025-ben a Budapesti Református Ifjúsági Konferencia, vagy ahogyan sokan ismerik, rövidebb nevén, az IKON. Október végén, pénteken és szombaton közel 300 fiatal gyűlt össze, hogy Isten ígését tanulmányozzák, és hogy egymást megismerve erősödjenek hitükben.

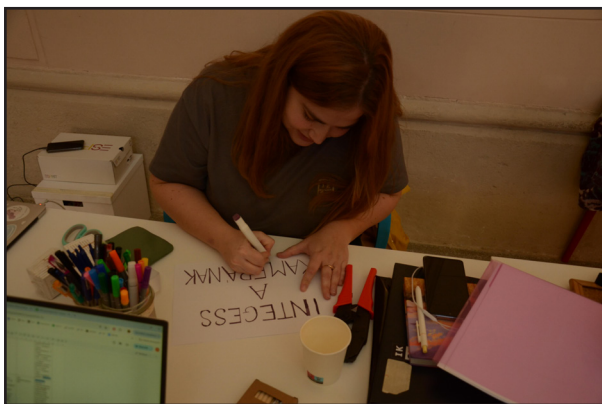
Nagytiszteletű Boross Sámuel tábori lelkész volt a főelőadó, aki annak idején gyülekezetünk tagjaként jelentkezett a teológiára. „Képmás” címmel a résztvevő fiatalok abban mélyedtek el, hogy **mit jelent Isten képmásának lenni**, hogyan tudják ezt megélni hétköznapijainkban. A főelőadások után kiscsoportokba tömörültek, és közösségben osztották meg gondolataikat, tapasztalataikat és kérdéseiket a témával kapcsolatban, ezzel teret engedve Istennek, hogy munkálkodjon szíveikben.

A főszervezők már hónapok óta tervezték és szervezték a jubileumi IKON-t. Sok ifjúsági alkalomra járó fiatal segítségével tudták megvalósítani a kétnapos konferenciát, akik csütörtöktől szombaton késő estig azon dolgoztak, hogy minden hiánytalanul készen álljon az érkezőknek. A díszeket tükrökből készítették el, ezzel is a képmás témát hangsúlyozva, és a főcsarnokban egy olyan installáció volt, amiben az elmúlt évtized konferenci-

airól tekinthettek meg képeket és emlékeket a résztvevők. A főszervezők bizonyosságot tettek az előadások előtt, ezzel is különlegessé téve az immár tizedik esztendeje évről-évre megszervezett konferenciát.

A főcsarnokban négy szervezet jelent meg, hogy elhívásukban megerősítsék a sok száz fiatalat. Az Ifjúságépítők, az SDG Diákmozgalom, a MEKDSZ (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség) és a Szentírás Szövetség interaktív feladatokkal, játékokkal, ajándékokkal és hitüket megerősítő eszközökkel mutatkoztak be az érdeklődőknek.

Emellett 12 előadást, szemináriumot hirdettek meg délutánra a résztvevőknek, amelyeket nagyrészt lelkipásztorok tartottak meg. A szervezők minden lehetőséget ki akartak használni Isten igazságának tanulmányozására, ezért ezeken az előadásokon komoly témákat vettek elő. A

Sok ifjúsági alkalomra járó fiatal segítségével tudtuk megvalósítani a kétnapos konferenciát.

pornófüggőségtől kezdve a keresztyén szégyenen át a biblio-drámáig sok mindenben vizsgálhatták életüket a résztvevők a Szentírás tükrében.

Október 31-én gyülekezetünk fiataljai - a reformációt ünnepeelve - közös túrán vettek részt. Budaörsről zárandokoltak el a Normafához, ahol közösen megebédeltek.

Somogyi Péter nagytiszteletű úr vezetésével arról beszélgettek, hogy mit jelenthet ma egy fiatal számára a reformáció: miben akarnak ők változni és ha tehetnék, mit szögelnének ki a wittenbergi vár kapujára.

*Apjok István Francois,
hatodéves teológus hallgató*

**Október 31-én
gyülekezetünk fiataljai - a reformációt
ünnepeelve - közös
túrán vettek részt.
Budaörsről zárandokoltak el a Nor-
mafához.**

**Somogyi Péter
lelkipásztor
vezetésével arról
beszélgettek, hogy
mit jelenthet ma
egy fiatal számára
a reformáció:
miben akarnak
ők változni és
ha tehetnék, mit
szögelnének ki a
wittenbergi vár
kapujára.**

JÖVŐRE VELED!

Évek óta hívjuk gyülekezetünk tagjait a Ráday-napokra és amióta a jelenlegi vezetése van az egyházkerületnek, mindig megtelik a Ráday Ház élettel. Eddig Budapesten voltak ezek a napok - ifjúsági, családi és gyülekezeti programok - a Ráday utcai épületben, idén először azonban vidéken. Dunaszentgyörgyre utaztunk le egy lelkes csapattal október elején. A nagyközség szinte minden tagja megmozdult, hogy fogadja az odaérkező több száz embert. Nagy szervezéssel sokat dolgoztak, hogy jó programok legyenek. És valóban, gyönyörű találkozási lehetőség volt a Dunamelléki Egyházkerület sok gyülekezetével.

Az utcán felállított nagyszínpadon a Tolnai Egyházmegye Ifjúsági Zenekara vezette az éneklést. Áhítattal kezdődött a nap, majd hagyományörző programok következtek. Általuk betekinthettünk a tolnai tájak gazdag népzenei és néptánc világába. Közben párhuzamosan a gyülekezeti termekben többféle program közül lehetett választani. Egyebek között volt „gályarab prédikátorok kiállítás”, „Mitől maradunk reformátusok?” címmel pódiumbeszélgetés, Dr. Hegedűs Lóránt püspök életét, szolgálatát bemutató kiállítás. Kórustalálkozó, kiállító sátrak és református termelők vására. Fialatoknak és gyerekeknek külön-külön programok.

A Tolnai Református Egyházmegye

Idén először Dunaszentgyörgyön tartották a Ráday-napokat - És valóban, gyönyörű találkozási lehetőség volt a Dunamelléki Egyházkerület sok gyülekezetével.

Dunaszentgyörgyön a Fasori Gyülekezet „küldöttsége” Somogyi Péter lelképásztorral

gyülekezetei láttak vendégül mindenkit. Több sátorban gazdag kínálatból lehetett választani. Különleges élmény volt számomra, hogy egy fiatal testvérem felhívott a templomtoronyba. A meredek lépcsők után gyönyörű kilátás tárult elénk, gyönyörködünk a harangokban, utána külön imádság volt, hogy épségben le is érjek a meredek lépcsőkhöz!

A Ráday napok: találkozás Istennel, az egyházkerület más gyülekezeteivel. Kitekintés a gazdag programok által az egész Református Egyházra!

Azzal kezdtem, hogy jövőre Veled! Azért írom ezt, mert nagyon szeretnénk, ha sokan elmennének jövőre a következő Ráday-napra! Nem mondhatjuk, hogy jövőre Veled ugyanitt, mert 2026-ban Kecskeméten rendezik meg. Már megvan az időpontja:

2026 október 3. szombat. Ebben az évben az őszi gyülekezeti kirándulásunkat e programmal összekötve tervezzük. Szeretnénk, ha busszal elmennénk Kecskemétre, és együtt részt vennénk a bizonyára gazdag lelki, gyülekezeti programokon. Már most bejegyezhetjük a naptárba!

Jövőre, Veled együtt, Ráday-nap Kecskeméten!

Somogyiné Ficsor Krisztina

SEGÍTSÜNK ÁDÁMNAK ÉS CSALÁDJÁNAK!

Gyülekezetünk területén él a Major család, amely eredetileg Kárpátaljáról (Haláborról) költözött át Nyiregyháza mellé Besenyődre, most pedig Budapest hetedik kerületébe, a Damjanich utcába.

Hitvalló református család. Azért költöztek ide, hogy segíteni tudjanak a fiúknak. Két gyermekük közül az egyik a Julianna Iskolánk tanulója. Ádám, a folyton mosolygós kisfiú, Duchenne-féle izom dystrophia betegségben szenved. 2023 nyarán az Egyesült Államokban engedélyezésre került az Elevidys génterápiás készítmény, amely megállítja az izmok sorvadását, így a betegség előrehaladását. 2024 nyaratól már a 4 éves kornál idősebbek is megkaphatják a kezelést és nem csak az Egyesült Államokban, de Dubajban is.

Ennek a génterápiának az ára (a járulékos költségek nélkül) 2,9 millió dollár, átszá-

mítva 1,1 milliárd forint. Minderről bővebben olvashatunk:

Honlap:
<https://adiert.hu>

Facebook oldal:
<https://www.facebook.com/adiert.hu>

Hogyan segíthetünk?

Adományozással, a magunk keretei között, mert sok kicsi sokra megy! Azzal, ha eljuttatjuk a hírt minél több emberhez, olyan gazdag emberekhez is, akik még többet tudnak adni!

És segíthetünk azzal, ha felajánljuk a segítségünket abban, amire a családnak szüksége van. (Például közös programok, gyerekvigyázás, vagy amire a szívünk indít.)

„TI VAGYTOK A VILÁG VILÁGOSSÁGA”

„Egy kis hétköznapi történettel kezdünk. Múltkor itthon ültünk a kanapén, Márk olvasott, én épp megpihentem egy pár percre és mondtam Márknak, hogy nem bírom már, gyenge vagyok, honnan vegyek erőt? Erre ő rám nézett és azt mondta, kérjél az Úrtól, majd megpuszilta a homlokom és olvasott tovább. Igaza van, ebben a helyzetben oda kell menni Isten elé és kérni kell és Ő megadja, amire szükségünk van”- mesélte Diószegi Klaudia, gyülekezetünk hűséges tagja, aki férjével, Szabó Márkkal együtt tett bizonyásgtételt hitéről.

Diószegi Klaudiára és Szabó Márkra mindig lehetett számítani az elmúlt 5-6 évben, hogy ott ülnek a helyükön a templomban, de most kicsit búcsúznak is tőlünk, mert házat építettek, Erdőkertesre költöznek.

- A templomban hol szerettek ülni leginkább?

- Leginkább elől, a földszinten, a szószékről nézve a bal oldali padsorokban, de egyébként bárhol szívesen ülünk.

- Fiatalok vagytok, egyben fiatal házaspár, milyen rendszerességgel tudtok jönni Isten házába és más alkalmakra? Hogy éreztétek magatokat itt, mit kaptatok? Miért tartjátok fontosnak?

- Minden vasárnap ott vagyunk, nem hagyunk ki alkalmat, kivétel ez az elmúlt 1-2 hónap az építkezés miatt, amikor személyesen nem mindig tudtunk megjelenni, de azt pótoltuk más módon. Mostanában keveset

láttál minket a templomban, de soha nem hagyjuk ki az istentiszteletet. Volt, hogy délután tudtunk csak elmenni, volt, hogy youtube-on hallgattuk vissza, illetve, ha hazautazunk, akkor ott megyünk el helyben, tehát így vagy úgy, de sosem hagytunk ki egyet sem. Az Istentisztelet az első helyen van az életünkben, semmi nem lehet fontosabb annál, hiszen mindenünk, amink csak van, volt vagy lesz, azt Neki köszönhetjük, és ezért nem lehet elég hálás az ember. Az ima, a dicsőítés, az Ige olvasása mindennapos nálunk, sosem marad el, akármennyire is fáradtak vagyunk, hiszen ez ad erőt, gyógyulást a következő naphoz. Egyelőre még nincs másik gyülekezet, mivel még nem költöztünk el, de ha már Erdőkertesre fogunk lakni, akkor a helyi református templomba szeretnénk járni, de néha visszalátogatunk majd a Fasorba is, nem hagyunk el titeket teljesen. **A mi házasságunkban hárman vagyunk, Isten az első helyen mindkettőnk számára, ez a hármasság tart össze minket.** Szerencsére volt alkalmunk a Tanúim lesztek nyolc hónapos tanfolyamán részt venni, amire pár alkalom kivételével sikerült is megjelenni. Ez nagyon építő, tanulságos, gyógyító, erősítő hatással volt ránk. Voltak gyakorlati feladatok, amiket a mai napig tudunk alkalmazni egy-egy adott helyzetben, ami segít, ha elakadunk.

- **Klaudia:** Én sokkal bátrabban, határozottabban tudok beszélni a hitről bárkinek, mint azelőtt, ezáltal nagyon sok bizonyásgtétel van, amiről szívesen mesélek bárkinek. Számomra a legfontosabb üzenet az volt, hogy bátran hirdessem Isten Igéjét az emberek között, a közvetlen környeze-

temben is, ezzel megtartva Jézus szavait, amelyet a tanítványaihoz intézett: „*Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében*” (Máté 28:19)

Márk is sokat tanult ez alatt az idő alatt, benne erősödött a küldetésstudat és gyakorlati jelentéstartalommal töltötte meg számára ezt az ígérést: „Lámpást sem azért gyűjtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek a házban.” (Máté 5:15)

Jól éreztük magunkat a tanfolyamon, tettett, hogy vegyes volt a társaság, így több szempontból is láthattuk, hogy Isten hogyan nyilatkoztatja ki magát különböző élethelyzetekben. Emlékszem, egyszer Krisztina mesélte, hogy Péter azt kérdezte tőle, milyen az idei „Tanúim lesztek”- csoport, amire ő azt válaszolta, hogy ez egy igazán „fekete öves” csapat, tele kíváncsisággal, kérdéssel, bibliai alapismeretekkel, tele vágyakozással, hogy mire indít minket Isten ez alkalommal. Megismerni Istent még jobban egymáson keresztül, ez volt a lényeg mindenki számára, azt hiszem.

- **Klaudia:** Cukrász voltam, így sütöttem minden alkalomra süteményt, ami mindig el is fogyott, ez jó érzéssel töltött el, minden sütés szeretettel volt megtöltve. Szeretettel ajánljuk mindenkinek ezt a tanfolyamot.

- **Miért éppen a Fasor? Ahol laktatok, onnan többfelé is lehet indulni. Mikortól tartoztok ide? Miért nem látunk mostanában titeket?**

- **Márk:** Nem volt benne különösebb emberi számítás, én már korábban megtaláltam a Fasort, nemes egyszerűséggel azért, mert

hivatalosan ez a gyülekezet fedi le a hatodik és hetedik kerületet, és én 2012 óta hatodik kerületi lakos vagyok. Jóllehet, a Hold utcai templom közelebb van a lakáshoz, én valahogy alapvetően mégis úgy éreztem, hogy a Fasorba megyek. Utólag ezt úgy is értelmezhetem, hogy egyszerűen hagytam, hogy Isten odavezessen.

- **Klaudia:** Miután összeházasodtunk, követtem a férjemet és nagyjából 5 éve idejárom, eleinte a munkám miatt kevésbé tudtam megjelenni, mert vasárnap is kellett dolgoznom, de mióta váltottam, nagyjából 2 éve, minden vasárnap itt vagyok én is. Mostanában azért vagyunk jelen kevesebbet, mert Erdőkeresre fogunk költözni és a sok munkát miatt hétvégente is ott vagyunk, de soha nem hagyunk ki vasárnapi Istentiszteletet, csak máshol vagy más módon vagyunk jelen.

- **Mi a munkátok? Hogyan tudtok abban keresztények lenni?**

- **Márk:** Multinacionális cégnél dolgozom, itt leginkább úgy tudom gyakorolni a kereszténységemet, hogy igyekszem hatni a kollégáim között, betölteni annak a bizonyos „lámpásnak” a szerepét.

- **Klaudia:** Én, mint említettem, cukrász voltam, de sajnos ott kellett hagynom a szakmát egészségügyi okok miatt, így már 2 éve fogászati asszisztens vagyok. Itt nagyon sok ember megfordul, így van lehetőség „tanítvánnyá tenni minden népeket”, ha Isten is úgy akarja. Volt már rá többször is példa, hogy amikor nem is vártam, nem volt előre eltervezve, akkor kellett bizonyásgot tennem a hitemről, ami csodálatos volt és boldogsággal töltött el, hogy akkor is tud

használni Isten, ha nincs előre felkészülve az ember. Sokat tudnék mesélni, hogyan tudja az Isten szuverén hatalmát megmutatni az életemben, legyen az munkahely, család, barátok, házastárs vagy egy tetszőleges esemény, ahol akkor ismersz meg új embereket.

- Mikor lett fontos-sá számotokra, hogy a templomon kívül is keresztények legyünk?

- Igazából ezt mindig is így éltük meg, úgy véljük, aki csak a templomon belül keresztény, az valójában nem keresztény. Krisztus elsősorban sosem vallási előírások rendjének betartására buzdított, hanem Isten és egymás szeretetére, így tehát a kereszténység valódi terepe, az emberek közötti interakció. Ez egyébként - mármint felebarátaink szeretete - sokkal nehezebb is, mint az egyházi rend megtartása és nem is vagyunk benne korántsem tökéletesek. A vasárnapi istentisztelet elsősorban az Isten imádásáról és dicsőítéséről szól, másodsorban arról, hogy mi, hívek lelkileg feltöltszünk az Ige hallgatása és az Úrvacsora által, majd pedig ezt a feltöltöttséget

kell az Istentiszteleten kívül működésbe hoznunk. Ebből a szempontból ez olyan, mint amikor töltőre rakjuk a mobiltelefonunkat; nagy baj lenne, ha az csak akkor működne, amikor töltőn van.

Diószegi Klaudia és Szabó Márk:
„Nagyon fontos imádkoznunk, hogy ez a város minél hamarabb és minél mélyebben megtérjen az Istenhez, mert fővárosként meghatározó szerepe van

- Miért imádkozhatunk értetek?

- Sajnos, van a családonkban daganatos beteg, elsősorban az ő megsegítéséért és gyógyulásáért kérjük az imádatmogatót, ezen kívül az építkezésünk és a költözésünk megáldásáért, hogy családot tudjunk alapítani. Sajnos, az is igaz, hogy jelenlegi lakóhelyünk, Budapest erkölcsi fertővé züllött, az Isten- és keresztényellenes ideológiák melegágya lett, ezért is nagyon fontos imádkoznunk, hogy ez a város minél hamarabb és minél mélyebben megtérjen az Istenhez, mert fővárosként meghatározó szerepe van egész nemzetünk Istenhez való viszonyában.

- Isten áldjon Benneteket szeretettel!

Mindig várunk Benneteket!

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor

ISTEN TARTJA KEZÉBEN AZ ÉLETÜNKET

Az élet Isten csodálatos ajándéka. Az Úr gyönyörűen teremtette meg a körülöttünk lévő világot, amire nap, mint nap hálás szívvel rácsodálkozhatunk. Nagy kincsnek élem meg, hogy sok mindent megtanulhatunk a körülöttünk lévő dolgok, példának okáért az emberi szervezet működéséről. Az orvos segít, ahol tud, mindent meg kell tennie a betegért, de hiszem, hogy Isten tartja kezében az életünket, Ő az igazi gyógyító. Az egészség nem magától értetődő dolog, azt is az Úrtól kapjuk – tett bizonyágot hitéről dr. Pólos Miklós PhD, egyetemi adjunktus, szívsebész, a Semmelweis Egyetem Szív és Érgyógyászati Klinika Szívsebészeti Profil vezetőhelyettese, gyülekezetünk presbitere.

- Hol dolgozol, milyen az időbeosztásod a munkában? Mióta vagy ebben a pozícióban?

- Isten kegyelméből, 2009 óta dolgozom a Semmelweis Egyetem Szív és Érgyógyászati Klinikáján, 2012 óta szívsebész szakorvosként, 2024 óta a Szívsebészeti Profil vezetőhelyetteseként. Az időbeosztásom igen változó, általában napi 8-10 órát dolgozom, melybe beletartozik a betegellátás, a szívműtétek, az oktatás magyar, angol és német nyelven és a kutatás is. Havi 8-10 ügyelet jut rám, amelyek egy részében szívátültetést végzek.

- Mióta tartozol a Budapest-Fasori Református Egyházközséghez?

- 1981-ben itt kereszteltek meg, idejártam gyermekistentiszteletre, hittanra, itt konfirmáltam, majd a Lónyay Utcai Református Gimnáziumi tanulmányaim után ifire is. Most pedig már a lányom, Teodóra is jár az ovis alkalmakra.

- Mit jelent számodra az, hogy presbiter vagy?

- Nagy megtiszteltetésnek tartom, hálával tartozom az Úrnak, hogy ebben részt veh-

dr. Pólos Miklós: „Hittel kell figyelnünk arra, mit mond az Úr, hogyan kell helyesen élnünk, és hálásnak kell lennünk az egészségünkért.”

tek. Nagy örömet jelent a gyülekezet életében ilyen felelősségteljes módon is részt venni. Nagypám is presbiter volt a feledi református gyülekezetben, a Felvidéken. Mindig nagy szeretettel gondolok a fasori gyülekezetre, életem fontos eseményei is idekötnek. Szeretnék több időt tölteni itt, de a munkám sajnos eléggé behatárol.

- Mindig nagyon precíz embernek ismertelek meg, aki pontosan érkezik, és ha valami közbejön, akkor előre jelez, amint lehetősége van rá. Volt egy vasárnap reggel, amikor rád egyáltalán nem jellemző módon késve érkeztl a templomi szolgálatba. Fogadós presbiter voltál a főbejáratnál. Mi történt akkor?

- Igen, így volt, nagyon restelltem a késést. Éjjel újraélesztettük a szomszéd bácsit, és ez kissé felborította a reggeli menetrendünket. Miután lefeküdtünk, erősen csengettek, már ebből éreztük, hogy baj lehet. A szomszéd-ban lakó házaspár fia csengetett át, hogy édesapja rosszul van, segítsünk. Átszaladtunk azonnal, és tapasztaltuk, hogy az édesapa légzése és keringése leállt. Feleségemmel, aki kardiológus rezidens elkezdttük az újraélesztést, és hála Istennek, pár perc után vissza is tért a keringés. Ezután hívtuk a mentőszolgálatot. Azóta, hála az Úrnak, a bácsi jól van, túl van a kórházi kezelésen.

- Hogyan élted meg, mint Krisztushoz tartozó ember, ezt az eseményt?

- Emberként és orvosként is kegyelemnek, minden oldalról. Egyrészt a bajban lévők nem késlekedtek szólni, másrészt pont ott-hon voltunk mindketten, harmadrészt pedig azért is, mert olyan probléma volt, amiben

segített az, hogy alkalmazhattuk a tanultakat az újraélesztés kapcsán. Biztos vagyok abban, hogy a Gondviselésnek célja volt ezzel, mindannyiunk életében.

- Hogy reagáltak erre a környezeteden?

- Több ismerősöm és a barátaim is Isten gondviselő szeretetét és megtartó erejét látták meg ebben az eseményben, hogy bár a baj megtörtént, de mégsem lett rossz vége. A szomszédok úgy fogalmazták meg: ez nem lehet véletlen, hogy akkor történt, amikor otthon voltunk. Mondtam nekik, ez az Úristen kegyelme, erre ők azt mondták, hogy lehetséges.

- Mit jelent az élet ajándéka mindennek a fényében számunkra?

- Az élet Isten csodálatos ajándéka. Az Úr gyönyörűen teremtette meg a körülöttünk lévő világot, amire nap, mint nap hálás szívvel rácsodálkozhatunk. Nagy kincsnek élem meg, hogy sok mindent megtanulhatunk a körülöttünk lévő dolgok, példának okáért az emberi szervezet működéséről. Az orvos segít, ahol tud, mindent meg kell tennie a betegért, de hiszem, hogy Isten tartja kezében az életünket, Ő az igazi gyógyító. Az egészség nem magától értetődő dolog, azt is az Úrtól kapjuk. Ezt akkor értettem meg igazán, amikor az egyetemen a fejlődéstant tanultuk, és megtanultuk, hogy egy sejtből hogyan fejlődik ki az emberi test, ami sok milliárd, bonyolult módon szervezett sejtből áll. Ez egy komplex folyamat, nem a véletlenek összessége, ajándék, az Isten ajándéka.

- Te, mint orvos, milyen hangsúlyokat

tennél ki, amire a mindennapokban figyelni kell?

- Ennek a kérdésnek számomra két oldala van. Az egyik a testi oldal, oda kell figyelünk a testünkre felelősséggel. A testi problémákat jó megelőzni, vagy időben kezelni. A másik a lelki oldal: hittel kell figyelünk arra, mit mond az Úr, hogyan kell helyesen élnünk, és hálásnak kell lennünk az egészségünkért.

- Változtak a mai életünk hatásai, körülményei?

- Gyermekkorom óta is sokat változott a világ. A digitális forradalom, a globalizódás

minden szinten változtat az életünkön, és előnyei mellett sajnos, nagyon sok hátrányát is tapasztaljuk. A felgyorsult információáramlás, a „képernyőidő”, a sok kreált vagy valós bizonytalanság, ami körülveszi az embereket, a pihenés hiánya, biztosan rosszul hat a testi-lelki egészségünkre. Időt kell szánni a rohanó világban a pihenésre, de még fontosabb, hogy időt kell szánni a helyes lelki feltöltődésre, hogy ne téveszszünk célt életünk egyik területén sem. Az Úr Jézus vezetésével mindvégig a helyes úton maradhatunk.

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor

A pápai református templom

Már tervezzük az újabb kirándulást: 2026. október 3-án, szombaton Kecskemétre, a Ráday napokkal összekötve. Minden kedves Testvért szeretettel várunk!

EGY KÜLÖNLEGES CSALÁD TÖRTÉNETE

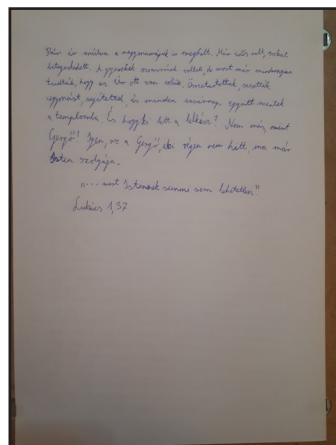
Az alábbiakban egy állami iskolában hittan órára járó kislány írását közöljük. Hisszük, hogy Isten lelke indította ennek a megírására.

Írta szeretettel: Janna

Volt egyszer egy család, ahol hat testvér élt az apukájukkal. Az anyukájuk már régen elhunyt, így az apa gondoskodott róluk. A legkisebb kislányt Eszternek hívták, ő három éves volt. Liza hat, Mára tíz, Erzsébet tizenöt, Máté tizenhat, Gergő pedig tizennyolc. Mindannyian szerették Istent és jártak templomba, kivéve Gergőt. Ő már nagy fiú volt, és úgy érezte, nincs szüksége Istenre.

Minden napjuk szinte egyformán telt. Az apjuk korán elment dolgozni, Erzsébet reggelit készített, felöltöztette a kicsiket, elvitte őket óvodába, iskolába, aztán ő is elindult a gimnáziumba. Gergő kivételével hittanra is jártak. Gergő sokszor a saját útján járt, nem nagyon segített otthon.

Egyik nap azonban nagy baj történt: az apukájuk meghalt.

Nagyon szomorúak lettek.

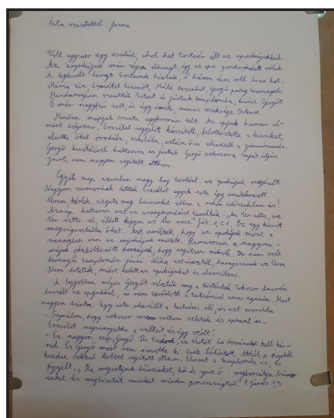
Erzsébet este így imádkozott: Uram, kérlek, segíts meg bennünket ebben a nehéz időszakban! Aznap hittanon azt az aranymondást tanulták:

„Az ÚR adta, az ÚR vette el, áldott legyen az ÚR neve.” Jób 1,21

Ez egy kicsit megvigasztalta őket. Azt remélték, hogy az apukájuk most az anyukájuk mellett van a mennyben. Hamarosan a nagymamájuk odaköltözött hozzájuk, hogy segítsen nekik. De nem volt könnyű templomba járni. Néha azt érezték, haragszanak az Úrra. Nem értették, miért kellett az apukájukat is elveszíteni.

A legjobban mégis Gergőt rázták meg a történetek. Sokszor durván beszélt az apjukkal, és nem törődött a testvéreivel sem igazán. Most nagyon bánta. Egy este odaállt a testvérei elé, és ezt mondta:

- Sajnálom, hogy sokszor rossz voltam veletek és apuval is. Erzsébet megsimogatta

a vállát, és így szólt:

- Ez nagyon szép, Gergő. De tudod, az Úrtól is bocsánatot kell kérnünk, ha rosszat tettünk. És Gergő most nem nevette ki. Csak bólintott. Attól a naptól kezdve sokkal többet segített otthon. Elment a templomba is, és figyelt.

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő: megbocsátja bűneinket és megtisztít minket minden gonzságtól.” 1János 1,9

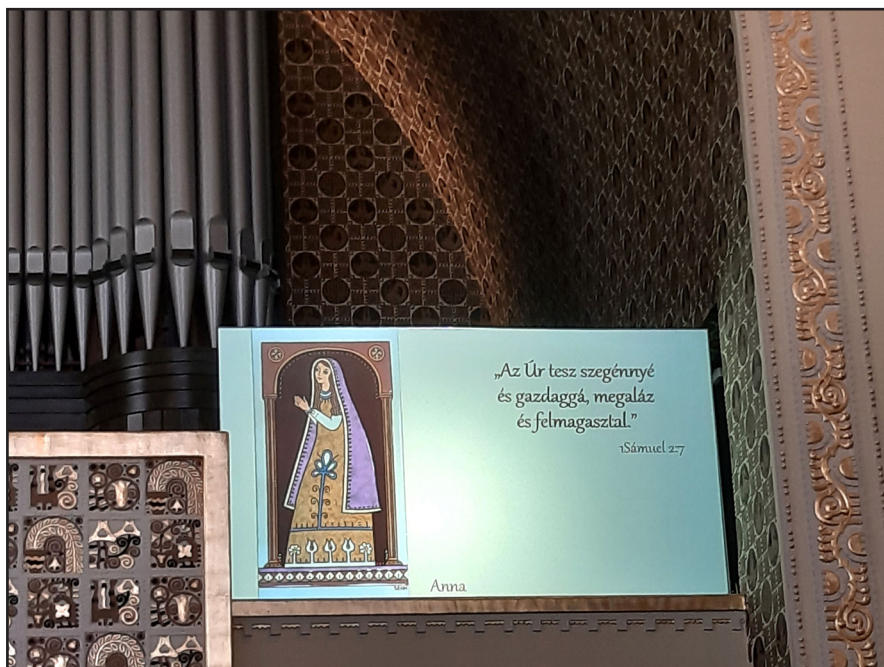
Pár év múlva a nagymamájuk is meghalt. Már idős volt és sokat betegeskedett. A gyerekek szomorúak voltak, de most már mindannyian tudták, hogy az ÚR ott van velük. Összetartottak, szerették egymást, segítettek és minden vasárnap együtt mentek a templomba. És hogy ki lett a lelkész? Nem más, mint Gergő! Igen, az a Gergő, aki régen nem hitt, ma már Isten szolgája.

*”...mert Istennek semmi sem lehetetlen.”
Lukács 1,37*

Epilógus

Borbély-Pecze Janna
4. osztályos hittanos

Egy kép a Női csendesnapon kiállított képzőművészeti alkotások közül

BOLDOG, AKI MEGOSZTJA MÁSOKKAL ISTENTŐL KAPOTT KINCSEIT

Fasori zenés esték

A Pálúr János, gyülekezetünk orgonistája által szervezett és szerkesztett „Fasori zenés esték”- sorozatban 2025. november 15-én gyülekezetünk tagja, **Devich Noémi**, a Liszt Ferenc Zeneakadémia másodéves zongora szakos hallgatója kapott lehetőséget egy hangversenyre. Szólóban és zeneakadémiai kamarapartnerével, **Bató Anna Laura** csellistával, - aki ugyancsak a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen tanul, gordonka szakos növendék - lépett fel. (Anna a kiskunlacházi baptista gyülekezet tagja.)

Noémi tanárai: Ránki Fülöp zongoraművész és Várjon Dénes zongoraművész, egyetemi tanár. Anna tanára pedig Kertész Ottó gordonka művész, egyetemi docens.

Noémiék Kodály Sonatináját, valamint Beethoven A-dúr szonátájának első tételét

Devich Noémi, a Liszt Ferenc Zeneakadémia másodéves zongora szakos hallgatója adott koncertet a „Fasori zenés esték sorozatban”

Bató Anna Laura csellista, - aki ugyancsak a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen tanul, gordonka szakos növendék

adták elő, illetve Noémi Bach c-moll partitúráját és Chopin Barcarolláját.

Anna Bach ESZ-DÚR szvitjéből játszott részleteket.

A műsorközlést **Devich Gergely** vállalta. **Somogyi Péter** lelkipásztor áhítatában az Ézsaiás 30,18 ige alapján arról beszélt: Boldog, aki megosztja másokkal az Istentől kapott kincseit.

Köszönjük Noéminek és Annának a hálaadó koncertet, és várjuk a Testvéreket a „Fasori zenés esték” következő alkalomára!

ÜZENET

Karácsonyi világosság

Karácsonykor a téli napforduló idején növekedni kezd a nappalok hossza, érkezik a sötétség helyébe a világosság. Nem véletlenül került decemberre Jézus születésének ünnepe az európai keresztény egyház ősi hagyománya szerint. Hiszen Jézus földre jöttével a sötétség helyett megjelent az égi fény hordozója, maga a Világosság.

Kis rovatomhoz most is az SMS-ládikámból válogattam, közre adom. Pál apostol efezusi leveléből kapjuk az üzenetet: **Éljetek úgy, mint a világosság fiai** (Ef 5, 8). - Kicsit bővebben a teljes 8. vers Új fordítású Bibliánk szerint: *Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljete úgy, mint a világosság gyermekei.*

Széplaki György

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

A Heidelbergi Káté harmadik részével, az imádkozásról szóló kérdésekkel foglalkozunk. Az Úri imádság első három kérdésében Istenről van szó, az Ő dicsőségéről, amely nevének, országának és akaratának megnevezésében szólal meg. Földi szükségünk előtt tehát azt kell megvallanunk, hogy Isten az Isten. Azt kérjük, hogy Ő önmagáért, neve megszenteléséért és megdicsőítéséért cselekedjen. Nem vágyálmokat sorolunk fel ezzel – írja Káté-magyarázatában **Szücs Ferenc** –, hanem bizalommal és reménységgel gondolunk arra, hogy Isten kijelenti és megszenteli

nevét, elhozza országát, és megvalósítja akaratát a földön is úgy, ahogy az már megvan a mennyekben. Ennél a pontnál találkozunk az ég és a föld. Olvassuk el a 49. úrnapija kérdését és az arra adott feleletet!

Melyik a harmadik kérdés?

„Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.”

Azaz: add, hogy mi és minden ember megtagadjuk önnön akaratunkat, és minden ellentmondás nélkül engedelmeskedjünk a te egyedül jó akaratodnak, hogy így mindenki a maga tisztét és hivatását éppoly készségesen és hűségesen töltse be, mint az angyalok a mennyben.

Személyes megtapasztalás vezetett az őszi presbiteri csendeshétvége résztvevőjeként egy különös felismerésre, amely mélyen megérintett, és beleillik, belesimul e mostani Káté-magyarázat gondolatmenetébe is. Az összesereglett kis csapat lelkisége, bizonyágtétele megmutatta: azért jöttek el a konferenciaközpontba, hogy feltöltekezzenek, hogy az egyre nyomuló biblia- és egyházellenes sokadalom fenekedő, sötét árnyai ellenében a Szentháromság Isten akaratának ismeretében még bátorságosabban világítsanak környezetükben. A mi Urunkkal történt találkozást a záróprogramul szervezett úrvacsora-közösségben élhettük meg – személyesen. Az elbocsátó Igét a Máté 26,39 szerint kaptam: *Ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan Te*. Pedig hányszor törekszem arra, hogy a saját akaratom érvényesüljön. Olykor még imádkozom is érte.

A példát maga Krisztus adja, a Gecsemáné-kerti rettenetes tusakodásában. Bizony **akkor lesz az ember keresztyénné, amikor az Isten akaratát az ember akaratává válik. Amikor azt akarom, amit Ő akar.**

Amíg az ember a saját akarata szerint él, mindig az Isten akarata ellen tesz – írja Zimányi József. Sok ember nem tudja, hogy az egész élete nem más, mint állandó ellenkezés az Isten akaratával szemben. **Csak akkor tesszük az Úr akaratát – tanítja –, amikor a szívünkben lévő Krisztus cselekszi ezt.** Ámde ehhez az Úr Jézust be kell fogadnunk. (Fel kell ismerni bűneinket, meg kell szomorodni miattuk – amiatt, hogy eltékoztuk életünk oly sok esztendejét. Amikor ránehezedik az emberre ez a tudat, és az Úr jelenlétének fényében látja magát, akkor mindent egészen másként lát, mint addig.)

Isten akaratára mutat a János 6,40 Ige, mert *„az én Atyámnak az az akarat, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen”*. Ekkor már Ő az enyém, én az Övé, és megkezdődik az életemben az Isten akaratának teljesítése, beteljesedése, amely az üdvösségre, a kegyelemre, az életre irányul. **Cseri Kálmán** az 1Thesszalonika 4,3 Igére irányítja figyelmünket: *„Az az Isten akarat, hogy megszentelődjete”*. **Vagyis, hogy egészen átjárjon minket az Ő szentsége, betöltsön Jézus Krisztus tisztasága, hogy bármire használhasson minket, és mi erre mindig örömmel készen legyünk.** Nyilvánvaló, hogy Isten országa építésének az alapja Isten akaratának a teljesítése. Pál apostol a Róma 12,2-ben kéri is a gyülekezetet, hogy tegye többször vizsgálat tárgyává, *„mi az Isten jó, kedves és tökéletes akarat”*. Amikor azt imádkozzuk, hogy *legyen meg a Te akaratod*, azt is jelenti, hogy az Ő akaratát minden ember megismerje és cselekedje. Nagy ajándék – írja **Sarkadi Nagy Pál** –, hogy az Istennek és az embernek az akarata egygyé lehet. Jézus Krisztusban, az Ő életében előttünk van a két akarat egységének mintaképe. Isten üdvözítő jó akaratával kívánja elérni azt az

embert, aki neki hátat fordított, aki egykor neki nemet mondott, és hozzá hűtlen lett. **A megváltást Jézus Krisztus áldozatában végezte el.**

Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is – ez a kérés az Úr életébe került. Rá kell tehát tekintenünk, amikor a magunk akaratát szeretnénk áthangolni Isten akaratára. **Akinek viszont az Isten akarata nem kell, nem ismeri el Őt Istennek, hanem ő akar a helyére kerülni, „istenkedik”, a sátán akarata szerint él.** Éppen abban van az ember nyomorúsága, hogy Isten akarata ellen dönthet. Engedetlenségének a következménye, hogy ezt a földet a szenvedésnek, a romlásnak a helyévé teheti. Isten felelőssé tette az embert a világért, amely folytonos döntés elé állítja őt. **A rossz emberi döntések következménye viszont meglátszik rajtunk és a világunkon.** Fölfedezhetjük azt a képtelen helyzetet, amelyben vagyunk az Istennel, az emberekkel és az életterünkkel való viszonyunkban – fejtegeti Káté-magyarázatában **Fekete Károly**. Az emberi akaratmegnyilvánulások tragédiák okozóivá lettek szerte a világon. Az Isten akarata előtt meghajolni nem akaró, hanem attól magát függetlenítő világ rettenetes szolgátságba süllyedt. A felburjánzott ösztönök, a nyers indulatok, az agresszív szerzésvágy romlást hoztak. Az atyai háztól messzire szakadt tékozló fiak szabadságukban elpredálják az atyai örökséget. Sok istenellenes erő működik, amelyek mind Isten királyságát kívánják megdönteni. **De az Úr Jézus azért jött el, azért halt meg a kereszten, és támadott fel, hogy a gonosznak az emberen eláradó hatalmát megtörje – tanítja Ravasz László** –, az embert a rabszolgaságból kiszabadítsa, s Vele, mint feltámadott Úrral az újjászületett emberek közösségét egy élő testbe szervezze. Az Ő egyházának leg-

hőbb imádsága lehet az, hogy Isten akarata legyen meg a földön és az égen egyaránt. A mennyben persze mindenki örömmel akarja Isten akaratát teljesíteni – foglalja össze **Csiha Kálmán** –, de a földön Isten akarata sokszor akadályokon keresztül és gonosz indulatok közepette valósul meg.

Lám, ezért van helye, szüksége és jelentősége a fentebb bemutatott presbiterek tenni akarásának, és mindazoknak a Krisztus-követő egyszerű embereknek, gyülekezeti munkásoknak az erejére, akik a Szentháromság Isten oldalán szolgálva harcba indulnak az Ő akaratának megvalósulásáért. Ennek nyomán sokan a keresztyénség szemére vetik, hogy csak a túlvilággal vigasztalja magát és másokat, de ezzel a világgal nem törődik. Ópiumnak, valamiféle kábítószernek tekintik a vallást, amely az elnyomottak és a kizsákmányoltak életét elviselhetőbbé teszi... **Sarkadi Nagy Pál** szerint bizonyára voltak olyan emberek, akiket ezzel a szemrehányással nem ok nélkül illettek. Akik siránkoztak a világ nyomorúságán, de a kisujjukat sem mozdították, hogy a világ nyomorúságát enyhítsék. Ez a magatartás torzképe a keresztyénségnek – írja –, tagadása az Úr Jézus Lelkének, engedetlenség akarata iránt. A menny felé tekintés nem teszi tétlenné a keresztyén embert, hanem éppen tevékeny. Figyeljünk **Zwingli** szavaira: „Isten eszköze vagy! Szolgálatodat kívánja, nem nyugalmat, de milyen boldog vagy, ha munkájába részesíteni enged”. A reformáció újraértelmezte a hivatás lényegét, és a világi hivatást az egyházi hivatás szintjére emelte. A hűséges hivatásvállalás, tisztségbetöltés, küldetésteljesítés, a tisztességes munka, a mindennapi tevékenység az istentisztelet rangjára emelkedhet.

Szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN MEGKERESZTELT GYERMEKEK

Tuza Zoltán András és
Rovó Petra gyermeke
Tuza Teodor Zoltán

Tarnóczi Tamás és
Tóth Alexandra gyermekei
*Tarnóczi Dániel Tamás, Tarnóczi
Dániel és Tarnóczi Mirella*

Fábrics Tamás Márton és
Fejes Izabella gyermeke
Fábrics Olívia

Husztai Gergő és
Erdélyi Noémi gyermeke
Husztai Zsóka

Kanalas Richárd és
Kovács Natália gyermeke
Kanalas Máté

Kovács Balázs és
Somogyi Dorottya gyermeke
Kovács Rebeka Bodza

Jankovics Dániel és
Baksa Kamilla gyermeke
Jankovics Napsugár

Dániel Gergő és
Bóta Anett gyermeke
Dániel Alíz

Szabó Gyula és
Engel Annamária gyermeke
Szabó Anna Zsóé

TANÍTÓ ALKALMAK, SOROZATOK

- ◆ Felnőtt konfirmáció 2026.január 28-május 12. keddenként 10 órakor
- ◆ Kereszt-kérdések tavasz 2026. február 8-április 26. 18-20 óráig
- ◆ Hitmélyítő hét február 23-27-ig 18 órakor
- ◆ Férfi csendesnap március 7. szombat

KARÁCSONYI ÉS ÚJÉVI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ December 21-én vasárnap gyülekezeti Adventi Családos Nap
- ◆ December 24-én, szerda szentesti áhítat 14 óra
- ◆ December 25-én, csütörtök 8, 10 és 17 órakor istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 26-án, péntek 10 órakor istentisztelet úrvacsorával
- ◆ December 31-én, szerda 18 órakor óévi istentisztelet
- ◆ Január 1-én, csütörtök 10 órakor újévi istentisztelet

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

- ◆ December 25. csütörtök, 15 órakor Karácsonyi istentisztelet és úrvacsora
- ◆ Január 11. vasárnap 15 órakor Istentisztelet és hittanóra
- ◆ Január 25. vasárnap 15 órakor Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ Február 8. vasárnap 15 órakor Istentisztelet és hittanóra
- ◆ Február 22. vasárnap 15 órakor Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ Március 8. vasárnap 15 órakor Istentisztelet és hittanóra
- ◆ Március 22. vasárnap 15 órakor Istentisztelet és Úrvacsora

Szeretettel ajánljuk tanfolyamainkat:

Bibliatanulmányozó, Kereszt-kérdések, Tanúim lesztek. Ezekre külön jelentkezés szükséges.

HAVI ALKALMAINK

- ◆ **Gyülekezeti imaközösség** a hónap 2. vasárnapján 8.30-kor
- ◆ **Úrvacsorai istentisztelet** a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 órakor
- ◆ **Férfi bibliaóra** a hónap 3. keddjén 18 órakor
- ◆ **Pénteki pároskör** a hónap 3. péntekjén 18 órakor
- ◆ **Szombati pároskör** a hónap 2. szombatján 17 órakor
- ◆ **Közös bibliaóra** a hónap utolsó péntekjén 18 órakor
- ◆ **Teaház** minden hónap második és harmadik vasárnapján istentisztelet után
- ◆ **Zenés áhítat** minden hónap első vasárnapján 17 órakor
- ◆ **Filmklub** hirdetés szerint
- ◆ **Családi Istentisztelet** minden hónap 2. vasárnapján

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Apjok István Francois, Aranyos Béla, Halász Kinga, Márton Melinda, Mucza Erika, Somogyi Péter, Szepesiné Edit, Szombatiné Kovács Margit, Weiner Krisztina. Isten áldását kérve hálás szívvel köszönjük szolgálatukat.

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5.
www.fasor.hu
E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Somogyiné Ficsor Krisztina, Dévai-Józsa Gábor,
Halász Kinga, dr. Széplaki György
Felelős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Kovács Dénes
ISSN azonosító: 2939-8886

HETI ALKALMAINK

- ◆ **Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás** vasárnap 10 óra
- ◆ **Babamegőrző 0-3 éves korig istentisztelet alatt**
- ◆ **Siloám imacsoport szenvedélybetegekért hétfő 18 óra (online)**
- ◆ **Bibliaóra VÁLTOZÁS! ÚJ IDŐPONTBAN:** Az eddig kedd délelőtti bibliaóra január 2-től péntek 10.30-tól. Aki szeretne részt venni az alkalmakon, kérjük, jelentkezzen Pataki András lelkipásztornál a pataki.andras@fasor.hu E-mail címen.
- ◆ **Gyülekezeti bibliaóra** szerda 18 óra
- ◆ **Baba-mama kör csütörtök ½ 10**
- ◆ **Nyugdíjasok bibliaórája** csütörtök 15 óra
- ◆ **30 felettiek bibliaórája – csütörtök 18 óra**
- ◆ **Ifjúsági óra** péntek 18 óra Konfirmációs csoportok 7. 8. osztályosoknak

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap
kedd: 10-13 óráig
szerda: 10-13 óráig (lelkészi jelenlét nélkül), és 15-18 óráig (ekkor csak 16.00-17.45 óráig van lelkészi jelenlét)
csütörtök: 11-13 óráig
péntek: 10-13 óráig

Kérjük, éljenek a bejelentkezés lehetőségével, a 06-30-327-9761 telefonszámon, vagy a hivatal@fasor.hu e-mail címen.

KOLUMBÁRIUM NYITVATARTÁSI RENDJE

Hivatali időben és Istentisztelet előtt és után